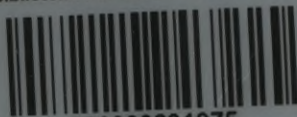

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000231975

PROGRAM

CES. KRÓL.

SZKOŁY POLITECHNICZNEJ WE LWOWIE

NA ROK NAUKOWY 1880/81.

IX.

WE LWOWIE,
NAKŁADEM C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ.
1880.

J.X.3/1880-81

nr inw. 1125

~~II 648298~~

BIBLIOTEKA POLITECHNICZNA
KRAKÓW

Akc. Nr. _____

~~81 148~~

~~III 15 105~~

REGULAMIN TYMCZASOWY

WEWNĘTRZNEGO USTROJU I ZARZĄDU

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ WE LWOWIE.

1. Zadaniem Szkoły Politechnicznej we Lwowie jest wykształcenie techników w zawodzie inżynierii, budownictwa, budowy machin i chemiczno-technicznego przemysłu, nie tylko teoretycznie za pomocą systematycznych wykładów specjalnych, ale także praktycznie, o ile takowe w szkole jest możebnym.

Szkoła Politechniczna dzieli się na cztery Wydziały fachowe, mianowicie:

1. Wydział inżynierii,
2. Wydział budownictwa,
3. Wydział budowy machin,
4. Wydział chemiczno-techniczny.

Szkoła Politechniczna jest urządzona na zasadzie wolności nauczania i uczenia się.

Rok akademicki dzieli się na dwa półrocza: zimowe i letnie; półrocze zimowe trwa od 1. października do 28. lutego, a półrocze letnie od 4. marca do 31. lipca. Praktyczne pomiary słuchaczy geodezyi odbywają się od 1. do 20. lipca.

2. Szkołą Politechniczną kieruje Rektor, wybrany na rok jeden z pomiędzy profesorów zwyczajnych Szkoły; wybór Rektora potwierdza Minister oświecenia. Poszczególnymi Wydziałami fachowymi zawiadują w pierwszym rzędzie kolegia, złożone z profesorów,

remunеровanych docentów i nauczycieli tychże Wydziałów. Członkowie Kolegium wybierają jednego profesora ze swego grona Dziekanem Wydziału fachowego na dwa lata.

3. Słuchacze Szkoły Politechnicznej dzielą się na zwyczajnych i nadzwyczajnych.

Jako słuchacze zwyczajni mogą być przyjęci:

- a) kandydaci, którzy w szkole średniej przez rząd upoważnionej uzyskali świadectwo dojrzałości, przyczem abiturycenci gimnazjów mają udowodnić dostateczną wprawę w rysunkach geometrycznych i z wolnej ręki;
- b) słuchacze zwyczajni równorzędnych Instytutów technicznych, przenoszący się do Szkoły Politechnicznej.

Jako słuchacze nadzwyczajni mogą być przyjęci wszyscy, którzy nie posiadają kwalifikacji wymaganej od słuchaczy zwyczajnych, albo chcą uczęszczać tylko na niektóre wykłady; wszelako od kandydata na słuchacza nadzwyczajnego wymaga się dowodu ukończonego roku 18. i tych wiadomości przygotowawczych, które są potrzebne do zrozumienia wybranych przezeń wykładów.

Słuchacze nadzwyczajni nie mają prawa do żądania świadectw postępu i absolutorjów (8), jakoteż uwolnienia od czesnego i od tax za użytkowanie laboratoryów (4).

Gości dopuszcza się na wykłady tylko wyjątkowo za zezwoleniem Rektora. Jako goście mogą uczęszczać na wykłady tylko ludzie dojrzałego wieku, albo ukończeni słuchacze innej Szkoły Politechnicznej lub Uniwersytetu.

4. Za uczęszczanie na wykłady w Szkole Politechnicznej opłaca się taxę immatrykulacyjną i czesne.

Taxa immatrykulacyjna wynosi 5 zł. w. a. i uiszcza się ją przy pierwszym wstępie do Szkoły Politechnicznej, jakoteż przy wstępie powtórny po rocznej lub dłuższej przerwie studyów.

Od opłaty tej należytości nie uwalnia się nikogo.

Czesne wynosi dla każdego słuchacza zwyczajnego 15 zł. w. a. na półrocze i uiszcza się przy wpisie.

Słuchacze nadzwyczajni i goście płacą na półrocze tyle zł. w. a. czesnego, ile wynosi liczba godzin wykładów w tygodniu, na które się zapisali, przyczem każde dwie godziny ćwiczeń lub rysunków rachuje się za jedną godzinę wykładu. Atoli czesne słuchacza nadzwyczajnego i gościa nie powinno przewyższać czesnego, jakie opłaca słuchacz zwyczajny.

Słuchacze zwyczajni mogą być uwolnieni od całego lub od połowy czesnego na zasadzie dowiedzionego ubóstwa i dobrego w naukach postępu, udowodnionego świadectwem postępu; czesne zapłacone zwraca się w razie uwolnienia.

Prawo uwalniania od czesnego przysługuje Kolegium Profesorów.

Dochód z tax immatrykulacyjnych i czesnego wpływa do funduszu Szkoły Politechnicznej.

Za użytkowanie laboratorium uiszcza się taxę 15 zł. w. a. na półrocze.

Słuchacze zwyczajni ubodzy a pilni, mogą być uwolnieni od tej taxy pod tymisamymi warunkami, jak od czesnego.

Dochód z tax za użytkowanie laboratorium obraca się na powiększenie uposażenia dotyczącego laboratorium.

5. Oprócz ustaw powszechnych, odnoszących się do studentów w ogóle, obowiązują słuchaczy Szkoły Politechnicznej jeszcze oddzielne przepisy dyscyplinarne, które wręczy się każdemu słuchaczowi przy wpisie, i których ściśle przestrzeganie słuchacz słowem honoru przyrzecze.

6. W celu ułatwienia słuchaczom nabycia w czasie należyтым systematycznego wykształcenia w jednym z czterech kierunków, reprezentowanych w Szkole Politechnicznej, Kolegium Profesorów ułoży dla każdego Wydziału fachowego oddzielne plany nauk.

7. Nowowstępujący słuchacze zwyczajni do któregokolwiek Wydziału fachowego mają się zgłaszać od 1. do 4. października włącznie u Dziekana tegoż Wydziału; słuchacze zwyczajni dawniejsi lub przechodzący z innych równorzędnych Instytutów technicznych jakoteż słuchacze nadzwyczajni, mają się zgłaszać u Dziekana Wydziału fachowego od 1. do 8. października, względnie od 1. do 4. marca włącznie.

Każdy nowozgłaszający się powinien Dziekanowi przedłożyć wypełnioną kartę wpisową, wszelkie wykazy dotychczasowych studyów i zatrudnień, jakoteż podać do zatwierdzenia plan nauk. Na zasadzie zatwierdzonego planu nauk odbywa się przyjęcie słuchacza w Rektoracie, które trwa do 14. października, względnie do 4. marca włącznie.

8. Uczęszczanie na wykłady i zachowywanie się potwierdza się słuchaczom zwyczajnym w książkach legitymacyjnych, wydanych

na cały czas studiów, a słuchaczom nadzwyczajnym na kartach legitymacyjnych, wydanych na jeden rok.

Dla udowodnienia postępu w naukach mogą słuchacze zwyczajni zażądać świadectw postępu z poszczególnych przedmiotów. Tych świadectw udziela się na zasadzie examinów ustnych i pisemnych, jakoteż prac rysunkowych lub praktycznych, dokonanych w ciągu roku lub półrocza szkolnego.

Słuchacze zwyczajni, którzy uczęszczali na wszystkie przedmioty naukowe, zawarte w planie nauk dla Wydziału fachowego, mogą zażądać absolutorium, potwierdzającego frekwentacją, zachowywanie się, a ewentualnie postęp w naukach.

Szczegółowe przepisy o examinach są umieszczone poniżej.

ROZPORZĄDZENIE

ministra wyznań i oświecenia w porozumieniu z ministrami
spraw wewnętrznych i handlu,

wydane dnia 12. lipca 1878. r.

o examinach i wydawaniu świadectw w Szkołach Politechnicznych królestw
i krajów reprezentowanych w Radzie Państwa.

Na mocy udzielonego mi Najwyższém postanowieniem z dnia
11. lipca r. b. upoważnienia wydaję następujące przepisy:

Przepisy

o examinach i wydawaniu świadectw w Szkołach Politechnicznych.

A. Examina rządowe.

§. 1.

W celu doświadczenia nabytej przez uczniów Szkoły Politechnicznej biegłości w umiejętnościach technicznych ich zawodu, odbywać się będą examina rządowe, a mianowicie:

Pierwszy czyli ogólny z nauk przygotowawczych;

drugi czyli examina fachowe z przedmiotów należących do obranego specjalnie zawodu technicznego.

§. 2.

Przedmiotami pierwszego (ogólnego) egzaminu rządowego są:

a) Na Wydziale Inżynieryi:

Matematyka (I. i II. kurs), geometria wykreslna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości, hydraulika), rysunki wolnoręczne (I. i II. kurs).

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego:

Matematyka (I. kurs), geometrya wykreślna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości), rysunki architektoniczne, geodezyja niższa, rysunki wolnoręczne (I. i II. kurs).

c) Na Wydziale Budowy machin:

Matematyka (I. i II. kurs), geometrya wykreślna, fizyka ogólna i techniczna, mechanika (statyka, dynamika, nauka o sprężystości i wytrzymałości, hydraulika), rysunki wolnoręczne (I. i II. kurs).

d) Na Wydziale Chemii technicznej.

Matematyka (I. kurs), fizyka ogólna i techniczna, mineralogia, chemia ogólna mineralna i organiczna, encyklopedia mechaniki i nauki o machinach.

§. 3.

Przedmiotami drugiego egzaminu rządowego są:

a) Na Wydziale Inżynieryi:

Geologia (I. i II. kurs), encyklopedia machin, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, geodezyja niższa i wyższa, mechanika budownicza, budownictwo lądowe (nauka o materiałach budowlanych i o konstrukcjach budowniczych, architektura kolejowa), budowa dróg i roboty wodne, budowa mostów i kolei żelaznych, ustawy budownicze i kolejowe, buchalterya.

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego:

Geologia I. kurs (petrografia), mechanika budownicza, encyklopedia nauk inżynierskich, encyklopedia machin, ustawy budownicze, historia architektury, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, rysunki ornamentalne i modelowanie, budownictwo lądowe (nauka o materiałach budowlanych i o konstrukcjach budowniczych), architektura.

c) Na Wydziale Budowy machin:

Geodezyja niższa, encyklopedia budownictwa lądowego, encyklopedia nauk inżynierskich, encyklopedia chemii mineralnej i organicznej, technologia mechaniczna, teoria machin, budowa machin, buchalterya.

d) Na Wydziale Chemii technicznej:

Towaroznawstwo, encyklopedia budownictwa lądowego, chemia analityczna, technologia chemiczna i chemia rolnicza.

§. 4.

Przy pierwszym (ogólnym) examinie rządowym, komisya uwzględni wyniki zdanych przez kandydata examinów kursowych. Komisya może uwolnić kandydata od examinu z tych przedmiotów, z których kandydat przy examinie kursowym uzyskał postępowanie „dobry“ lub wyższy.

Jeżeli kandydat uzyskał taką notę ze wszystkich przedmiotów, w takim razie może być zupełnie uwolniony od examinu. Wszelako komisya examinyjna ma prawo zażądać od kandydata zdania examinu z jednego lub ze wszystkich przedmiotów, pomimo przedłożenia świadectw examinu kursowego.

§. 5.

Znajomość niektórych nauk drugiego examinu rządowego należy udowodnić świadectwami examinu kursowego, które to świadectwa mają być uzyskane przed zgłoszeniem się do drugiego examinu rządowego, a mianowicie:

a) Na Wydziale Inżynieryi:

Z geologii (I. i II. kurs), mechaniki budowniczej, encyklopedyi machin, encyklopedyi chemii mineralnej i organicznej, buchalteryi, ustaw budowniczych i kolejowych.

b) Na Wydziale Budownictwa lądowego:

Z geologii I. kurs (petrografii), mechaniki budowniczej, encyklopedyi nauk inżynierskich, encyklopedyi machin, ustaw budowniczych, historyi architektury, encyklopedyi chemii mineralnej i organicznej, rysunków ornamentalnych i modelowania.

c) Na Wydziale Budowy machin:

Z encyklopedyi budownictwa lądowego, encyklopedyi nauk inżynierskich, geodezyi niższej, encyklopedyi chemii mineralnej i organicznej, buchalteryi.

d) Na Wydziale Chemii technicznej:

Z towaroznawstwa i encyklopedyi budownictwa lądowego.

Piérwszy (ogólny) examin rządowy.

§. 6.

Przy piérwszym (ogólnym) examinie rządowym sprawują urząd examinatorów profesorowie, a według potrzeby także docenci Szkoły Politechnicznej, wykładający te przedmioty, z których ma się odbywać examin.

Kierownictwo examinu należy do Dziekana, a w razie przeszkody do jego poprzednika w urzędzie (Prodziekana) tego Wydziału, do którego examinand należy.

Przewodniczący ma prawo, lecz nie obowiązek, z każdego przedmiotu zadawać kandydatowi pytania. Jeżeli do tegosamego przedmiotu ustanowionych jest dwóch lub więcej examinatorów, wówczas zasiadają oni kolejno przy examinie.

§. 7.

Według potrzeby Minister oświecenia ustanawia nadzwyczajnych examinatorów na wniosek przedłożony przez Kolegium Profesorów bądź z własnej inicjatywy, bądź w skutek polecenia ministeryalnego. Examinatorowie nadzwyczajni zasiadają przy examinach na przemiany ze zwyczajnymi.

§. 8.

Minister oświecenia może do examinów wydelegować komisarzy rządowych, którym przysługuje prawo zadawania pytań.

§. 9.

Do piérwszego (ogólnego) examinu rządowego przystępuje się z końcem czwartego lub w ciągu piątego półrocza.

Terminem zwyczajnym tego examinu są ostatnie tygodnie półrocza letniego i piérwsze tygodnie półrocza zimowego, terminem nadzwyczajnym zaś ostatni tydzień półrocza zimowego.

W terminie nadzwyczajnym tylko tacy kandydaci mogą być przypuszczeni do examinu, których reprobowano przy examinie, odbytym w terminie lipcowym lub październikowym, i którym nie naznaczono dłuższej zwłoki do powtórzenia examinu.

Wyjątkowo przypuści się do ogólnego examinu w tym terminie także takich kandydatów, którzy w czasie przepisany zgłosili się do examinu w terminie październikowym, lecz bez własnej winy nie mogli w tym terminie przystąpić do examinu. Wsze-

lako tacy kandydaci mają usprawiedliwić przed examinem swoją nieobecność w terminie przepisany, i upraszać o przypuszczenie do examinu w terminie nadzwyczajnym. Na takie wyjątkowe przypuszczenie do examinu w terminie nadzwyczajnym może zezwolić tylko Minister oświecenia na wniosek Kolegium Profesorów, przedłożony w porozumieniu z Dziekanem dotyczącego Wydziału.

Jeżeli Kolegium Profesorów i Dziekan zgodnie się oświadczą przeciw przypuszczeniu, w takim razie odmawia się prośbie kandydata, któremu przeciw takiemu orzeczeniu nie przysługuje prawo rekursu.

Co do sposobów postępowania w razie innych podobnych a wyjątkowych przypuszczeń do examinu, mają być odpowiednio zastosowane postanowienia reskryptu ministeryalnego z dnia 31. października 1877. l. 9087 (Dz. rozp. min. nr. 28).

§. 10.

Do zdawania pierwszego examinu rządowego kandydat powinien się zgłosić w tej Szkole Politechnicznej, w której w owym czasie jest immatrykulowany.

§. 11.

O przypuszczenie do pierwszego examinu rządowego kandydat ma wnieść pisemną prośbę do Dziekana swego Wydziału, załączając potrzebne dowody.

Tymi dowodami są:

1. Karta immatrykulacji.
2. Świadcstwo examinu dojrzałości lub dokument zastępujący miejsce tego świadectwa.
3. Książka legitymacyjna, a względnie dowód, że kandydat przynajmniej przez cztery półrocza był wpisany jako słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznej albo zakładu jój równorzędnego, i że na wszystkie przy pierwszym examinie rządowym wyznaczone przedmioty uczęszczał. Kandydat z Wydziału Chemii technicznej wykaże się nadto, że uczęszczał na wykłady chemii analitycznej i przynajmniej przez dwa półrocza pracował w laboratorium z odpowiednim skutkiem.

Oprócz tego kandydat ma przedłożyć w formie należycie uwierzytelnionej prace rysunkowe i inne, przepisane planem nauk

dla dotyczącego Wydziału a względnie udowodnić, iż sam je wykonał.

Wszystkie powyższe dokumenta należy przedłożyć w oryginale i podczas examinu muszą się one znajdować w sali examinowej.

§. 12.

Do ogólnych examinów rządowych, mających się odbyć w terminie lipcowym, należy się zgłaszać w czasie od 15. maja do 15. czerwca, do examinów zaś mających się odbywać w terminie październikowym, należy się zgłaszać w miesiącu lipcu.

Kandydaci reprobowani w jednym z powyższych terminów, a którzy chcą być znowu przypuszczeni do pierwszego examinu rządowego w terminie nadzwyczajnym, mają wnieść prośbę o to przynajmniej trzy tygodnie przed upływem półrocza zimowego.

§. 13.

Dziekan rozpatruje prośbę i załączniki, a jeżeli nie zachodzą żadne przeszkody co do przypuszczenia do examinu, pisze zezwolenie na wniesioném podaniu.

§. 14.

W razie nieznacznych wątpliwości, któreby kandydat mógł niezwłocznie sam usunąć, należy kandydatowi udzielić odpowiednich wskazówek, w wypadkach zaś wątpliwych należy rzecz przedłożyć Kolegium Profesorów do rozstrzygnięcia.

Jeżeli Kolegium Profesorów odmówi kandydatowi przypuszczenia do pierwszego examinu rządowego, wolno kandydatowi odwołać się do ministerstwa oświecenia.

§. 15.

Po zamknięciu terminu zgłoszeń Dziekan ułoży wykaz alfabetyczny kandydatów, którzy mają być przypuszczeni do examinu.

§. 16.

Dziekani oceniają wspólnie według liczby examinatorów, azali bez znacznego uszczerbku dla wykładów wystarczy ustanowienie jednej komisji, lub też czy potrzeba będzie ustanowić dwie lub więcej komisji specjalnych jednocześnie examinujących, a ewentualnie powołać także examinatorów nadzwyczajnych. (§. 7.)

W ostatnim wypadku Dziekani oznajmiają o tym Kolegium Profesorów, celem przedłożenia ministerstwu odpowiednich w tej mierze wniosków.

Dziekani układają wspólnie liczbę dni examinowych i w wykazie kandydatów dopisują dzień, w którym kandydat ma przystąpić do examinu, w razie zaś, jeżeli ustanowiono dwie lub więcej komisji examinacyjnych, dopisują także numer komisji, do której każdy z kandydatów ma się zgłosić, i nazwisko kandydata.

Dziekani ogłaszają pomieniony wykaz na czarnej tablicy, a w razie potrzeby obwieszczają go także w salach wykładowych.

Drugi examin rządowy.

(Examin fachowy.)

§. 17.

Do odbywania examínów fachowych ustanawia Minister oświecenia przy każdej Szkole Politechnicznej osobne komisje examinacyjne dla każdego Wydziału, a to na wniosek Kolegium Profesorów.

§. 18.

Komisja składa się z prezesa i stosownie do okoliczności z jednego lub dwóch zastępców prezesa (wiceprezesów), tudzież z tylu komisarzy examinacyjnych, ilu ich wymaga potrzeba ze względu na liczbę kandydatów i na konieczność częstszj zmiany w zwoływaniu komisji specjalnych.

Prezes, mianowani zastępcy i komisarze examinacyjni stanowią komisją główną

Z pomiędzy nich prezes według własnego zdania ustanawia komisje do poszczególnych aktów examinu (komisje specjalne).

§. 19.

Na komisarzy examinacyjnych należy wybierać przedewszystkiém profesorów i docentów dotyczącej Szkoły Politechnicznej, tudzież znakomych mężów fachowych, nie należących do grona profesorów Szkoły Politechnicznej.

Każdy profesor lub urzędnik, powołany do sprawowania tych czynności, jest obowiązany do ich przyjęcia.

§. 20.

Prezes i jego zastępcy są zarazem examinatorami. W razie przeszkody zastępuje prezesa wiceprezes, wiceprezesa zaś najstarszy w służbie z obecnych członków komisji examinacyjnej.

§. 21.

Do egzaminu fachowego można przystąpić dopiero w ostatnich tygodniach ostatniego półrocza, przepisanego planem nauk dla dotyczącego Wydziału.

§. 22.

Examina fachowe nie odbywają się w pewnych terminach, lecz można je zdawać w ciągu całego roku naukowego z wyjątkiem ferii jesiennych i tych, które wśród roku naukowego przy padają.

§. 23.

Kandydat może zdawać egzamin fachowy przed jakąkolwiek komisją egzaminacyjną.

Wszelako kandydat reprobowany może powtórzyć egzamin tylko przed komisją tej Szkoły Politechnicznej, w której go reprobowano.

§. 24.

O przypuszczeniu do drugiego egzaminu rządowego (fachowego) kandydat powinien wnieść pisemną prośbę do prezesa dotyczącej komisji, załączając potrzebne dokumenta.

Dokumentami tymi są:

1. Książka legitymacyjna, a względnie dowód, że kandydat:
 - a) od czasu zdanego z dobrym skutkiem pierwszego egzaminu rządowego był wpisany jako słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznej przez sześć lub przez cztery półrocza, stosownie do tego, czy uczęszczał na Wydział Inżynierii lub Budownictwa, czy też na Wydział Budowy maszyn lub Chemii technicznej;
 - b) uczęszczał na wszystkie dla dotyczącego Wydziału przepisane wykłady.
 2. Świadectwo zdanego pierwszego egzaminu rządowego, a względnie certyfikat zastępujący miejsce tego świadectwa (§. 37.)
 3. Świadectwo postępu z przedmiotów przepisanych §. 5.
- Prócz tego kandydat ma przedłożyć należyte uwierzytelnione prace naukowe i inne, a względnie udowodnić, iż sam je wykonał.
- Powyższe dokumenta muszą być przedłożone w oryginale i podczas egzaminu muszą być przystępne komisji.

§. 25.

Prezes wyznacza termin egzaminów w każdym wypadku z osobna.

Prezes ma się jednak pospolicie trzymać tego porządku, w jakim kandydaci zgłaszali się do egzaminu.

§. 26.

Jeżeli prezes odmówi kandydatowi przypuszczenia do drugiego egzaminu rządowego, natenczas kandydatowi przysługuje prawo odwołania się do ministerstwa oświecenia.

§. 27.

Egzamin fachowy składa się z egzaminu praktycznego i teoretycznego. Pierwszy powinien się odbyć przed drugim.

Przy egzaminie praktycznym, kandydaci Wydziału Inżynieryi, Budownictwa i Budowy machin mają wypracować elaborat na zadany temat; na Wydziale Chemii technicznej zaś mają wykonać pracę chemiczno-techniczną.

Tematy przy egzaminie praktycznym należy tak wybierać, aby kandydatom podać sposobność do okazania biegłości we wszystkich głównych przedmiotach egzaminu.

Tematy mające być zadane, układa komisya egzaminacyjna, przeznaczając oraz egzaminatora, pod nadzorem którego kandydat ma wypracować elaborat.

Wypracowanie elaboratu ma być uskutecznione w lokalnościach Szkoły Politechnicznej i w czasie nie przekraczającym ośmiu dni.

Jeżeli kandydat przy egzaminie praktycznym odpowiedział wymaganiom prawnym, o czém orzeka komisya, natenczas przypuści się go do egzaminu teoretycznego. Jeżeli zaś kandydat nie uczynił zadość tym wymaganiom, w takim razie ma ponownie przystąpić do egzaminu praktycznego w terminie, który mu komisya wyznaczy.

§. 28.

Przy drugim egzaminie rządowym można uwzględnić przedłożone świadectwa egzaminów kursowych, jeżeli świadectwa zawierają postęp „dobry“ lub wyższy.

Atoli egzamin praktyczny należy zdawać w całym zakresie, a tylko egzamin teoretyczny może być skrócony na zasadzie dobrych świadectw z egzaminów kursowych.

Przepisy wspólne odnoszące się do obydwu egzaminów rządowych.

§. 29.

Każdy kandydat jest obowiązany stawić się do egzaminu tego dnia, który mu wyznaczono. Jeżeli zaś nie przybędzie na termin, poniesie wynikającą stąd szkodę.

Wszyscy kandydaci, którym tensam dzień wyznaczono do zdawania examinu, powinni dnia tego przybyć przed rozpoczęciem examinu i pozostać aż do jego ukończenia.

§. 30.

Zamiana dni examinowych pomiędzy dwoma lub kilkoma kandydatami może nastąpić tylko za zezwoleniem przewodniczącego (Dziekana, prezesa), atoli w razie ustanowienia dwóch komisji specjalnych może być zamiana dozwolona tylko pod tym warunkiem, jeżeli to nie pociąga za sobą także zmiany oddziału komisji, przeznaczonego poprzód dla kandydatów.

§. 31.

Examina z poszczególnych przedmiotów odbywają się ustnie, a stosownie do przedmiotu także pisemnie (graficznie) pod nadzorem. Przy examinie pisemnym (graficznym) komisya examinacyjna ma prawo uwzględnić odpowiednio także przedłożone elaboraty z czasu studyów kandydata, z zachowaniem jednak wszelkich ostrożności przeciw podsuwaniu obcej pracy. Podczas trwania examinu ustnego mają być obecni przewodniczący tudzież większość egzaminatorów.

Równocześnie można examinować tylko dwóch kandydatów.

Examin ustny z jednego przedmiotu może trwać najdłużej godzinę.

§. 32.

Examina ustne odbywają się publicznie. Przewodniczący komisji examinacyjnej powinni zarządzić co należy, aby zapobiec naruszeniu spokoju i porządku, coby uchybiało godności i ważności aktu, lub niekorzystnie wpływało na swobodę umysłu kandydatów. Przewodniczący powinni wydalic naruszającego spokój, a w razie potrzeby zarządzić nawet opróżnienie sali, w której się examina odbywa.

§. 33.

Przy obradach i głosowaniu komisji nad wynikiem odbytego examinu jawność jest wykluczona.

Komisya roztrząsa naprzód całkowity wynik examinu, a po objawieniu zdania przez każdego z egzaminatorów, czy examina ze swego przedmiotu uznaje za udane, czy też nie, komisya orzeka, czy kandydat jest aprobowany, czy reprobowany.

Żaden examin rządowy nie może być uważany za udany, przy którym kandydat choćby z jednego przedmiotu (§. 34.) nie odpowiedział wymaganiom prawnym. Jeżeli kandydat nie odpowie z kilku przedmiotów, komisya orzeka głosowaniem o terminie, przed upływem którego kandydat nie może być przypuszczony do powtórzenia examinu rządowego.

Wynik examinu z poszczególnych nauk oznacza się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „nieodstateczny“, któryto wynik examinator zapisuje w osobnym protokole, przyczém także uwzględnia się odpowiedź na pytania, zadawane przez przewodniczącego lub komisarza rządowego (§. 8).

Na zasadzie oceny wyników examinu z poszczególnych przedmiotów komisya orzeka ostateczną notę, czy kandydat okazał się przez zdany examin jako „uzdolniony“, czy też „znamienicie uzdolniony“. Prztém uwzględnia się także noty, uzyskane przy examinach kursowych.

§. 34.

Jeżeli kandydat tylko w jednym przedmiocie nie odpowiedział wymaganiom prawnym, wówczas może być przypuszczony do poprawienia nieudalego examinu z tego przedmiotu po upływie terminu dwumiesięcznego.

Jeżeli przy tym examinie otrzyma znowu notę „nieodstateczną“, może być ponownie przypuszczony do poprawienia examinu po upływie czterech miesięcy.

Każdy taki examin poprawczy musi się odbywać w ustawicznej obecności przewodniczącego dotyczącej komisji examinacyjnej, a w razie interwencji komisarza rządowego przy pierwszym examinie (§. 8.), także w obecności tegoż komisarza.

§. 35.

Jeżeli kandydat z kilku przedmiotów nie odpowiedział wymaganiom prawnym, natenczas może być przypuszczony tylko do powtórzenia całego examinu, którego termin oznaczy komisya.

Termin powtórzenia nieudalego w lipcu lub październiku ogólnego examinu rządowego może być naznaczony albo na najbliższy termin nadzwyczajny (koniec półrocza zimowego), albo na najbliższy termin lipcowy; termin zaś powtórzenia nieudalego w terminie nadzwyczajnym (koniec półrocza zimowego) pierwszego examinu rządowego może być naznaczony albo w najbliższym terminie zwyczajnym, lub też w najbliższym terminie nadzwyczajnym.

Jeżeli kandydat także przy tém powtórzeniu chociażby w jednym przedmiocie nie odpowiedział wymaganiom prawnym, to również może być przypuszczony tylko do ponownego powtórzenia całego egzaminu.

§. 36.

Jeżeli kandydata reprobowano na cały rok przy pierwszym egzaminie rządowym, w takim razie wolno komisji wskazać te przedmioty, na których wykład lub ćwiczenia kandydat ma uczęszczać w ciągu tego roku.

§. 37.

Ostateczny wynik egzaminu ogłasza się publicznie natychmiast po ukończeniu obrad, zapisuje się go w książce legitymacyjnej kandydata i stwierdza pieczęcią akademicką, a w razie reprobowania kandydata dopisuje się także termin powtórzenia nieudanego egzaminu i inne na reprobowanego nałożone warunki przypuszczenia do ponownego egzaminu.

Po zdaniu z pomyslnym skutkiem egzaminów wydaje się świadectwo egzaminów rządowych. Jeżeli komisya uwolniła kandydata zupełnie albo z wyjątkiem jednego przedmiotu od pierwszego egzaminu rządowego (§. 4.), w takim razie zamiast świadectwa z tego egzaminu wydaje się kandydatowi certyfikat, stwierdzający tę okoliczność.

§. 38.

Świadectwa egzaminu rządowego jak również certyfikaty zastępujące świadectwo pierwszego egzaminu rządowego mają zawierać, oprócz rodowodu kandydata i skreślenia toku odbytych nauk, tudzież, w razie zdania egzaminu, daty tego egzaminu, także noty egzaminów kursowych, jakie kandydatowi zostały policzone, jak również te noty, które kandydat uzyskał z reszty przedmiotów egzaminu; w świadectwie egzaminu fachowego ma być uwidoczniiony także wynik egzaminu praktycznego, a obadwa świadectwa muszą zawierać notę ostateczną.

Świadectwa odbytych egzaminów wydaje się jedynie w tym języku, jaki jest wykładowym w dotyczącej Szkole Politechnicznej.

§. 39.

Jeżeli słuchacz przed udalym pierwszym egzaminem rządowym uczęszczał na wykłady lub ćwiczenia, które planem nauk dla dotyczącego Wydziału należą do kursów wyższych niż czwartego,

natenczas te przedmioty (wyjąwszy wypadek przewidziany dla chemików w §. 11. punkt 3.) mogą mu być tylko w takim razie policzone dla przypuszczenia go do drugiego egzaminu rządowego, jeżeli w najbliższym terminie nadzwyczajnym zdał pierwszy egzamin rządowy z pomyślnym skutkiem.

§. 40.

Przeciwko orzeczeniu komisji względem wyznaczenia terminu do powtórzenia egzaminu rządowego nie ma rekursu.

§. 41.

Jeżeli ktoś podstępem uzyskał przypuszczenie do egzaminu rządowego, a w szczególności, jeżeli reprobowany kandydat podstępny sposobem wyłudził przypuszczenie do powtórzenia egzaminu przed terminem przepisany lub przed inną, a nie kompetentną komisją, albo w ogóle obszedł niniejsze przepisy, natenczas nie tylko uważa się za nieważny taki egzamin, choćby z pomyślnym skutkiem zdany, lecz pominawszy skutki, wypływające z ustaw karnych, kandydat jeżeli jest jeszcze akademikiem, może być wykluczony ze wszystkich Szkół Politechnicznych na pewien czas lub na zawsze.

§. 42.

Każdy kandydat zgłaszający się do egzaminu, jest obowiązany przed przystąpieniem do egzaminu zapłacić taxę, którą się ustanawia w wysokości dziesięciu zł. w. a. za każdy ogólny egzamin rządowy, w wysokości zaś dwudziestu zł. w. a. za każdy egzamin fachowy.

Taxę i kwotę na stępel świadectwa opłaca się przy pierwszym egzaminie rządowym na ręce dziekana, przy drugim egzaminie rządowym na ręce prezesa komisji egzaminacyjnej za odpowiednim pokwitowaniem. Do zapłacenia całej taxy są obowiązani także ci słuchacze, którzy na zasadzie pomyślnych egzaminów kursowych zostali częściowo lub w całości uwolnieni od egzaminów rządowych.

§. 43.

Kto na 24 godziny przed terminem egzaminowym nie zapłaci taxy lub się nie wykaże należącym się mu uwolnieniem od taxy, ten nie będzie przypuszczony do egzaminu.

§. 44.

Każdy słuchacz zwyczajny Szkoły Politechnicznej uwolniony od opłaty całego lub połowy czesnego w tém półroczu, w którym przystępuje do examinu rządowego, uzyskuje témsamém także uwolnienie od całej lub od połowy taxy examinowej.

U słuchaczy, przystępujących do examinu w pierwszych czterech tygodniach półrocza, uwzględnia się w téj mierze także uwolnienie od opłaty czesnego uzyskane w poprzedniém półroczu.

Słuchacz uwolniony od opłaty czesnego w ostatniém półroczu swoich studyów akademickich, zyskuje zarazem uwolnienie od taxy za examin fachowy, jeżeli do niego przystępuje w ciągu następnego roku naukowego.

Za examin fachowy w późniejszym czasie zdawany opłaca się bezwzględnie należne taxy.

§. 45.

Wszelkie z jakiegokolwiek tytułu uzyskane uwolnienie od taxy traci ważność przy powtórzeniu examinów.

§. 46.

Z końcem każdego półrocza rozdziela się taxy w równych częściach pomiędzy examinatorów; atoli przewodniczący i ten profesor, który kieruje examinem praktycznym, biorą po dwie części.

B. Examina kursowe.

§. 47.

Istniejące examina kursowe celem uzyskania świadectwa z poszczególnych przedmiotów odbywają się publicznie pod nadzorem Dziekana tego Wydziału, do którego examinand uczęszcza.

W razie przeszkody zastępuje Dziekana w czynności nadzorowania zastępca jego (Prodziekan).

§. 48.

Pomienione examina mają się odbywać zaraz po ukończeniu wykładów. Wyjątkowo można za zezwoleniem Rektora zdawać te examina z początkiem następnego roku naukowego po koniec października za opłatą taxy w kwocie pięciu zł. a. w.

Do tegosamego terminu i po dopełnieniu wymienionych wyżej warunków examin nieudały może być raz powtórzony.

§. 49.

Przy ocenianiu wyniku examinu służą za miarę nie tylko postępy okazane przy ustnym lub pisemnym examinie, ale także postępy udowodnione pracami w salach konstrukcyjnych i laboratoryach, tudzież uwierzytelnionemi pracami domowemi. Ze wszystkich przedmiotów, które nie ograniczają się na same ćwiczenia, należy przedsięwziąć ustny examin dla ocenienia postępu, a wynik examinu uwidocznic w świadectwie.

Postęp wyraża się notami: „celujący“, „bardzo dobry“, „dobry“, „dostateczny“ i „niedostateczny“.

§. 50.

Z przedmiotów drugiego examinu rządowego w każdym Wydziale (§. 3.) nikt nie może zdawać examinów kursowych, dopokąd nie zda pierwszego examinu rządowego lub examinów kursowych z poszczególnych przedmiotów pierwszego examinu rządowego, a to z postępem przynajmniej dostatecznym.

Kto chce być przypuszczonym do examinu kursowego z końcowych przedmiotów na każdym Wydziale t. j. z budowy dróg i robót wodnych, budowy mostów i kolei żelaznych, budownictwa lądowego i architektury, teorii machin i budowy machin, chemii analitycznej, technologii chemicznej i chemii rolniczej, musi się prócz tego wykazać potwierdzeniem frekwencji ze wszystkich nauk, będących przedmiotami drugiego examinu rządowego w dotyczącym Wydziale.

§. 51.

W absolutorjach wypisuje się poszczególne nauki w takim samym porządku, w jakim umieszczone są w planie nauk odpowiednich Wydziałów: w rubryce „Postęp“ należy w każdym razie umieścić uzyskaną notę postępu, jeżeli zaś słuchacz nie zdawał examinów uwidocznic to wyraźnie w téjże rubryce słowami: „Nie udowodniono“.

Prócz tego należy po przedmiotach czwartego półrocza w sposób wyrazisty umieścić uwagę w drukowanych blankietach, z którejby powziąć było można, czy abiturient zdawał, czy nie, pierwszy examin rządowy, lub równoważne examina kursowe.

Przepisy tymczasowe o examinach rządowych.

Ci słuchacze zwyczajni, którzy drugi rok Wydziału ukończą w roku naukowym 1878/9, mogą być przypuszczeni do ogólnego examinu albo w obu terminach zwyczajnych w lipcu i październiku 1879 r., lub też nawet w terminie nadzwyczajnym z końcem półrocza zimowego z 1879/80, jeżeli się zgłoszą o przypuszczenie w tym terminie w miesiącu lipcu 1879 r.

Co do świadectw examinów kursowych, uzyskanych w czasie wprowadzenia w życie niniejszych przepisów, należy w zupełności zastosować postanowienia §§. 4. i 28., jeżeli te świadectwa wykazują postępek „dobry” lub wyższy.

Tym uczniom, którzy w czasie, od kiedy zaczną obowiązywać niniejsze przepisy, są słuchaczami zwyczajnymi Szkoły Politechnicznej, zezwala się wyjątkowo na przystąpienie do zaległych examinów kursowych przedmiotów obudwu examinów rządowych z zachowaniem postanowień §. 50.

Technicy, którzy w czasie wprowadzenia w życie niniejszych przepisów nie są już immatrykulowani w Szkole Politechnicznej, a wniosą prośbę o przypuszczenie do zaległych examinów kursowych z przedmiotów, nie mogą być przypuszczeni do tych examinów bez zezwolenia ministeryalnego.

Po upływie trzech lat od czasu, kiedy zaczną obowiązywać niniejsze przepisy, nikt nie może być (w myśl niniejszych przepisów tymczasowych) przypuszczony do zdawania zaległych examinów kursowych.

Względem wydawania świadectw z odbytych examinów rządowych albo certyfikatów (§§. 37, 38), należy się ściśle trzymać tego przepisu, że świadectwo z odbytego drugiego examinu rządowego może być wydane tylko po uzyskaniu frekwencji ze wszystkich w niniejszych przepisach wymienionych przedmiotów i dopiero po upływie tylu półroczy, ile ich planem nauk przepisano dla każdego Wydziału.

Uzyskane lub mające się jeszcze uzyskać dyplomy Szkół Politechnicznych zastępują w zupełności miejsce examinów rządowych, jak długo examina dyplomowe odbywać się będą w sposób dotychczasowy.

Nikt jednak w celu uwolnienia się od pierwszego examinu rządowego lub od zastępujących je examinów kursowych nie może się zastawiać zamiarem zdawania examinu dyplomowego.

W wypadkach wyjątkowych, niniejszymi przepisami tymczasowymi nieprzewidzianych, rozstrzyga ministerstwo oświecenia na wniosek Kolegium Profesorów.

Minister wyznań i oświecenia
Stremayr m. p.

Rozporządzeniem z dnia 22. lutego b. r. przyzwolił J. Exceleńcy p. Minister Oświecenia jeszcze na następujące ulgi w sprawie zdawania examinów w Szkołach Politechnicznych :

1. Wszystkim słuchaczom III. lub wyższego roku któregokolwiek Wydziału wolno aż do zupełnego ukończenia studyów w terminie przepisany, zdawać examina z przedmiotów poszczególnych bez ograniczenia, zawartego w 50. nowiej ustawy examinacyjnej.
2. Aż do końca półroczka zimowego 188¹/₂ mogą ciż słuchacze być przypuszczeni do II. examinu rządowego, jeżeli tylko po pierwsze : uzyskają przedtém świadectwo I. examinu rządowego lub certyfikat takie świadectwo zastępujący, a powtóre udowodnią, że uczęszczali przez lat 5 na Wydział Inżynieryi lub Budownictwa, a przez 4 lata na Wydział Budowy machin lub Chemii technicznej. Postanowienie więc §. 24. 1. lit. a. tych słuchaczy wcale nie obowiązuje.
3. Ciż sami słuchacze są uprawnieni do żądania certyfikatu, zastępującego świadectwo I. examinu rządowego, jeżeli wysłuchali wszystkich przedmiotów w zakres tego examinu wchodzących w téjsamiej Szkole Politechnicznej, w której mieliby zdać I. examin rządowy, i jeżeli z tych przedmiotów otrzymali na examinach kursowych postępy przynajmniej „dobre“. Nadmieniony certyfikat wydaje Rektorat.
4. Od examinu z tych przedmiotów I. examinu rządowego, które do końca roku szkolnego 1877/8 nie były wciągnięte do planów naukowych poleconych, mają być uwolnieni ci słuchacze, którzy się w roku szkolnym 1878/9 znajdują na III. lub na wyższym roku któregokolwiek Wydziału.

Dla takich słuchaczy dawniejsze uczęszczanie na wykłady Chemii organicznej wspólne z chemikami, zastępuje uczęszczanie na wykłady dopiero wprowadzone encyklopedyi chemii nieorganicznej i organicznej.

KOLEGIUM PROFESORÓW

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ

UCHWALIŁO NA PODSTAWIE TYMCZASOWEGO REGULAMINU NASTĘPUJĄCE

POSTANOWIENIA WYKONAWCZE.

I. O przyjmowaniu i wpisie słuchaczy.

1. Kto się po raz pierwszy wpisuje do Szkoły Politechnicznej jako słuchacz zwyczajny, ma wypełnić dwie karty wpisowe i książkę legitymacyjną podług instrukcyi niżej podanej i razem z dokumentami (7) przedłożyć Dziekanowi Wydziału, na który sobie życzy być przyjętym.

Jeżeli kandydat przedłożył świadectwo dojrzałości ze szkoły realnej, wówczas Dziekan poświadcza kwalifikacją kandydata na jednej karcie, którą razem z podpisaną przez siebie książką legitymacyjną zwraca kandydatowi.

Zwróconą kartę wpisową i książkę legitymacyjną razem z przepisaniem taxami i marką stęplową na 50 ct. w. a. składa następnie kandydat u Sekretarza. Sekretarz poświadczy w książce legitymacyjnej uiszczenie tax, poczem ją podpisze Rektor i razem z podpisaną przez siebie kartę imatrykulacyjną, zwróci kandydatowi z uwagą, aby się zgłosił osobiście do każdego wykładającego i dał sobie to poświadczyć w książce legitymacyjnej.

Kandydatowi, który przedłożył świadectwo dojrzałości z gimnazjum, poleci Dziekan, aby zdał examin wstępny z rysunków geometrycznych i wolnóręcznych. To polecenie zapisze na jednym egzemplarzu karty wpisowej, i zwróci ją kandydatowi z tą uwagą, aby w Rektoracie złożył taxę examinową 2 zł. w. a. i dał

sobie poświadczyć na tej karcie tak zapłacenie powyższej taxy, jakoteż w swoim czasie wynik examinu. Po zdaniu examinu z rysunków uda się kandydat napowrót do Dziekana, który mu poświadczy kwalifikacją do przyjęcia, jeżeli wynik examinu był dobry. Dalszy przebieg taki sam, jak powyżej opisany.

U takich kandydatów, którzy byli już słuchaczami zwyczajnymi Szkoły Politechnicznej, zaczyna się akt przyjęcia od poświadczenia Dziekana na karcie wpisowej, że kandydat posiada kwalifikacją odpowiednią.

2. Kandydaci, nie posiadający kwalifikacji na słuchaczów zwyczajnych, jeżeli życzą sobie być przyjęci jako słuchacze nadzwyczajni Szkoły Politechnicznej, zgłoszą się do Dziekana Wydziału, na który chcą uczęszczać, wykażą się ukończonym rokiem 18. i potrzebnymi wiadomościami przygotowawczymi, i przedłożą wypełnioną podług instrukcyi kartę wpisową i legitymacyjną, w których powinny być wypisane wszystkie odczyty, na które mają zamiar uczęszczać. Jeżeli dokumenta przedłożone odpowiadają wymaganiom prawnym, natenczas Dziekan poświadczy na karcie wpisowej kwalifikacją do przyjęcia na poszczególne przedmioty.

Na zasadzie poświadczonej przez Dziekana kwalifikacji jakoteż poświadczenia zapłaconych tax wyda się kandydatowi kartę immatrykulacyi.

Słuchacze nadzwyczajni nie mogą się zapisywać jednocześnie na wszystkie wykłady w dotyczącem półroczu i kursie, na którymkolwiek z Wydziałów wykładane.

Kandydaci, którzy po ukończeniu nauk w szkołach średnich nie uzyskali świadectwa dojrzałości w terminie lipcowym lub wrześniowym i zamysłają wstąpić w październiku do Szkoły Politechnicznej jako słuchacze nadzwyczajni, mogą być wpisani tylko na pojedyncze wykłady, objęte planami nauk Wydziałów fachowych.

Jeżeli tacy kandydaci podczas uczęszczania na wykłady w Szkole Politechnicznej uzyskają w półroczu I. świadectwo dojrzałości, i w półroczu II. przejdą do kategorii słuchaczów zwyczajnych, to w wypadkach na uwzględnienie zasługujących, mogą za przyzwoleniem c. k. Ministerstwa oświecenia także w półroczu letniem nie tylko uczęszczać na te same przedmioty, na które się zapisali w półroczu zimowém jako słuchacze nadzwyczajni, ale także z końcem roku naukowego zdawać examin z tych przedmiotów.

Wreszcie przy wydawaniu absolutorium zależeć będzie także od decyzji c. k. Ministerstwa oświecenia, czy do studyów akademickich może być wliczone owo półrocze, w którym słuchacz należał do kategorii słuchaczy nadzwyczajnych.

3. Prócz wymienionych w regulaminie opłat szkolnych, każdy słuchacz obowiązany jest przy wpisie złożyć w Rektoracie kaucyjną na wynagrodzenie możebnej szkody, uczynionej przez słuchacza w sprzętach lub przyrządach c. k. Szkoły Politechnicznej; a mianowicie słuchacze pracujący w laboratoriach chemicznych płać 3 zł. a. w., wszyscy zaś inni 1 zł. a. w.

4. Każdy słuchacz powinien się zgłosić osobiście u profesora, którego wykładu słuchać zamierza, w czasie przez profesora na to przeznaczonym i na czarnej tablicy ogłoszonym.

5. Profesor może z ważnych przyczyn odmówić słuchaczowi przyjęcia na ćwiczenia lub wykład połączony z ćwiczeniami, które wymagają szczegółowego zajęcia się profesora każdym uczniem i odstąpienia mu jakichś środków naukowych. Słuchaczowi przysługuje jednak prawo odwołania się do Kolegium Profesorów.

6. Jeżeli słuchacz zamierza się wypisać z jakiegokolwiek wykładu, powinien to oznajmić Dziekanowi Wydziału fachowego najdalej do końca listopada w zimowym, a do końca kwietnia w letnim półroczu. Późniejsze zgłaszania się nie będą pod żadnym warunkiem uwzględnione.

7. Przy wypełnianiu poszczególnych rubryk książki lub karty legitymacyjnej należy się ściśle trzymać następującej instrukcyi.

Instrukcyja

o książkach i kartach legitymacyjnych.

1. Książka legitymacyjna obejmuje dziesięć stronic i ma słuchaczowi wystarczyć na cały czas studyów akademickich. Z tego powodu należy wypełnić w jednym półroczu naukowym tylko jedną stronicę.

2. Wykaz lekcyi sporządza się w pierwszej kolumnie w takim porządku, aby po wypisaniu przedmiotu i nazwiska profesora, umieścić w następujących po sobie bezpośrednio rubrykach rysunki, ćwiczenia, repetytorya, w ogóle to wszystko, co do tego samego przedmiotu należy. Jeżeli wykład przedmiotu trwa tylko jedno półrocze, należy to uwidocznic w rubryce „Wykaz lekcyi“.

3. W wypisywaniu tytułów lekcyi należy używać tychsamych wyrazów, jakie są podane w planie naukowym, umieszczonym w programie.

4. Wykaz lekcyi w książce legitymacyjnej musi się jak najdokładniej zgadzać z wykazem na kartach wpisowych, potwierdzonych przez Dziekana Wydziału fachowego.

5. Po podpisie Sekretarza w rubryce „Potwierdzenie przyjęcia przez Rektorat“ nie wolno w książce legitymacyjnej nic więcej dopisywać.

6. Książka legitymacyjna jest dokumentem publicznym, a przeto nie wolno słuchaczowi samowolnie czynić w niej poprawek, dodatków lub uwag, a tém mniej przemazywać lub skrobać.

Gdyby się okazała konieczna potrzeba jakiej zmiany, słuchacz ma się o to zgłosić do Dziekana Wydziału fachowego.

7. Powyższe przepisy tyczą się w zupełności także kart legitymacyjnych dla słuchaczy nadzwyczajnych.

8. W inny sposób sporządzone książki lub karty legitymacyjne nie będą przyjmowane w Rektoracie.

II. O uwolnieniu od czesnego.

1. Od całego czesnego mogą być uwolnieni:

- a) Słuchacze, nowowstępujący do Szkoły Politechnicznej po ukończeniu szkoły realnej lub gimnazyum, jeżeli zdali examina dojrzałości z postępowaniem celującym i otrzymali z pilności i obyczajów stopnie bardzo dobre.

b) Słuchacze dawniejsi, lub przechodzący do Szkoły Politechnicznej z innych równorzędnych Instytutów technicznych, jeżeli w poprzedzającym półroczu otrzymali stopnie bardzo dobre z pilności i obyczajów, i okazali w naukach postęp dobry. Dla udowodnienia tego postępu należy przedłożyć świadectwa egzaminów kursowych lub kolokwiów w półroczu upłynionem. Przy ocenieniu ogólnego postępu każde świadectwo będzie obliczone ilością punktów, zależną od liczby tygodniowej godzin wykładowych zdanego przedmiotu i od uzyskanego stopnia. Przytém liczy się jedną godzinę wykładu w tygodniu za punkt jeden, dwa, trzy lub cztery, stosownie do uzyskanego przy egzaminie lub kolokwium stopnia dostatecznego, dobrego, bardzo dobrego lub celującego. Świadectwa z rysunków i ćwiczeń wchodzi w rachunek tylko z połową godzin przeznaczonych na nie w tygodniu.

Ogólny postęp uznaje się za dobry, jeżeli ilość punktów razem wzięta wynosi co najmniej 40.

W obydwóch przypadkach a) i b) potrzeba nadto udowodnić, że tak słuchacz sam, jakoteż ci, co mają obowiązek utrzymywać go, są rzeczywiście ubodzy. Świadectwo ubóstwa, wydane przez urząd parafialny, a potwierdzone przez właściwy urząd gminny, nie powinno być dawniejsze nad rok jeden.

2. Od połowy czesnego mogą być uwolnieni:

- a) Słuchacze, którzy warunkom wymienionym w ustępie poprzedzającym uczynili zadość w przybliżeniu.
- b) Słuchacze, którzy przerwali studia, wszelako nie dłużej nad jeden rok, jeżeli przed przerwą dopełnili warunków, wymienionych w ustępie 1.

3. Pobieranie stypendyum nie uprawnia do uwolnienia od czesnego, wszelako można także stypendyatów uwolnić od całego lub od połowy czesnego, jeżeli z uwagi na nieznacność stypendyum podchodzą pod kategorie, wymienione w ustępach 1. i 2.

4. Chcący uzyskać uwolnienie od całego lub od połowy czesnego mają wręczyć Dziekanowi odpowiedniego Wydziału podanie, wystosowane do Kolegium Profesorów c. k. Szkoły Politechnicznej między 1. a 14. października w zimowém, a między 1. a 4. marca w letniém półroczu. Do podania należy dołączyć świadectwa potrzebne na zasadzie ustępów 1. i 2. i wymienić w niem,

czy petent w półroczu ubiegłym był uwolniony od czesnego, czy też nie, jakoteż czy pobiera jakie stypendyum.

5. Uwolnienie od czesnego jest ważne na przeciąg jednego półroczu, dlatego należy wносить podania o uwolnienie na każde półrocze oddzielnie.

6. Tesame normy dotyczą uwolnienia od tax laboratoryjnych.

7. Przeciw orzeczeniu Kolegium Profesorów nie ma rekursu.

8. Dzień 14. października w półroczu zimowym, i 4. marca w półroczu letnim jest terminem ostatecznym do wnoszenia podań o uwolnienie od opłaty czesnego i tax laboratoryjnych. Po upływie tego terminu żadne podania w tym względzie nie będą przyjmowane. Słuchacze, chcący uzyskać przyjęcie po tym terminie, płacą bezwarunkowo całe czesne i całą taxę laboratoryjną.

9. W razie przychylniej rezolucyi na wniesione podania o uwolnienie od opłaty czesnego i tax laboratoryjnych słuchacze mają obowiązek niezwłocznie przedłożyć w kancelaryi Rektoratu swoje książki legitymacyjne celem zapisania w nich uzyskanego uwolnienia; w razie zaś odmownej odpowiedzi, mają najdalej do 31. października w półroczu zimowym, a do 31. marca w półroczu letnim zapłacić tak czesne, jako też taxę laboratoryjną.

10. Po upływie 31. października w półroczu zimowym, a 31. marca w półroczu letnim Rektorat wykreśla z katalogów tych z pomiędzy namienionych w ustępie poprzedzającym słuchaczy, którzy do tego terminu nie złożyli należnych opłat, podaje spis wykreślonych do wiadomości Kolegium Profesorów, i ogłasza go na czarnej tablicy z uwagą, że ci słuchacze mimo to są ustawami obowiązani do złożenia zaległych opłat, i że się ich uiszczenia żądać będzie w razie powtórnego zapisania się tych słuchaczy do c. k. Szkoły Politechnicznej.

11. Słuchacze, którzy nie wnieśli podania o uwolnienie od czesnego i tax laboratoryjnych, lub których podania, jako nieuzasadnione, przez Dziekana nie zostały uwzględnione, wnoszą te opłaty bezwarunkowo przy wpisie, a zatem najdalej po dzień 14. października w półroczu zimowym, a po dzień 4. marca w półroczu letnim.

III. O potwierdzaniu frekwencji i widymowaniu książek i kart legitymacyjnych.

1. Frekwencją potwierdza się w ostatnim tygodniu półroczna naukowego.

2. Jeżeli z wykładem połączone są repetytorya, ćwiczenia lub rysunki, frekwencją potwierdza się oddzielnie z wykładu i oddzielnie z repetytoryów, ćwiczeń lub rysunków.

3. Słuchacze obowiązani są brać udział we wszelkich repetytych i ćwiczeniach, jakie profesorowie uznają za potrzebne urządzić. Słuchacze nie biorący w nich udziału, albo okazujący w swoich odpowiedziach lub wypracowaniach, że z wykładu nie odnieśli dostatecznej korzyści, nie otrzymają potwierdzenia frekwencji z tego przedmiotu.

4. Chcący zdać examina kursowy lub kolokwium, musi mieć potwierdzoną frekwencją tak z wykładu, jakoteż z ćwiczeń i repetytoryów.

IV. O pobieraniu stypendyum.

Słuchacz, pobierający stypendyum, może uzyskać od Rektora potwierdzenie kwitu na stypendyum tylko pod tym warunkiem, jeżeli z końcem półroczna zda kolokwia lub examina z ogólnym postępem dobrym, t j. jeżeli ilość punktów razem wzięta wynosi co najmniej 40.

SPIS WYKŁADÓW.

I. Nauki matematyczne.

I. Matematyka kurs I.

Profesor: **Dr. Władysław Zajączkowski.**

(Tygodniowo 6 godz. wykładu, 3 g. ćwiczeń w obydwu półroczach.)

Analiza algebraiczna z teorią równań liczebnych i rugowania.

Geometria analityczna z uwzględnieniem szczególném teorii linii i powierzchni stopnia 2.

Pierwsze zasady rachunku różniczkowego i całkowego z zastosowaniami najważniejszymi.

2. Matematyka kurs II.

Profesor: **Dr. Wawrzyniec Żmurko.**

(Tygodniowo 5 godz. wykładu, 2 g. ćwiczeń w obydwu półroczach.)

Powtórzenie zasad rachunku różniczkowego i całkowego z uzupełnieniami.

Teoria całek określonych. Równania różniczkowe, zwyczajne i cząstkowe, osobliwie liniowe. Zasady rachunku przemienności.

3. Geometria wykreślna.

Profesor: **Karol Maszkowski.**

(Tygodniowo 6 godzin wykładu i 12 godz. rysunków w obydwu półroczach.)

Rzuty prostokątne. Perspektywa rzutowa. Axonometria. Teoria cienia. Perspektywa wolna. Kamieniarka.

4. Geometria syntetyczna.

Docent pryw.: **Gustaw Krammer.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w obydwu półroczach.)

Wyobrażenia geometryczne. Główne utwory geometryczne. Prawo dwoistości. Prawo troistości. Prawo postępowości.

Płaskie krzywe rzędu drugiego. Kuliste krzywe rzędu drugiego. Powierzchnie walcowe rzędu drugiego. Powierzchnie stożkowe rzędu drugiego. Płaskie krzywe rzędu drugiego w nieskończonej dali.

Powierzchnie rzędu drugiego.

Krzywe przestrzenne rzędu trzeciego.

5. Mechanika.

Profesor: **Jan Nep. Franke.**

(Tygodniowo 6 godzin wykładu, 1 godz. ćwiczeń w obydwu półroczach)

Kinematyka punktu i układów sztywnych. Statyka punktu i układów sztywnych z uwzględnieniem metod analitycznych i wykreślnych. Dynamika punktu i układów sztywnych. Teoria sprężystości i wytrzymałości. Hydrostatyka i hydrodynamika.

6. Statyka wykreślna.

Docent prywatny: **Brunon Abakanowicz.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu i 3 godz. rysunków.)

Rachunek wykreślny. Geometryczne własności wieloboków sznurowych i wieloboków sił. Moment bezwładności. Figury odwrotne. Linia sprężysta i jej zastosowanie do belki wieloprzęsłowej. Teoria łuków sprężystych.

7. Geodezya, kurs I.

Profesor: **Dominik Zbrożek.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu i 4 g. rysunków, nadto dzień jeden ćwiczeń w obydwu półroczach.)

Zasady teorii najmniejszych kwadratów na podstawie najmniejszego przymusu. Najprostsze operacje miernictwa. Zdejmo-

wanie mniejszych obszarów węgielnicami. Pomiary stolikiem mierniczym i narzędziami kątomierniczymi. Tryangulacja graficzna. Tryangulacja mniejsza teodolitem i wyrównanie tryangulacji. Obračowanie powierzchni. Geometryczne i barometryczne mierzenie wysokości. Poziomowanie. Rysowanie planów sytuacyjnych kreskowanych i warstwowych. Wypracowanie zadań sekcjami.

8. Geodezya, kurs II.

Profesor: **Dominik Zbrożek.**

(Tygodniowo 5 godz. wykładu i 2 g. ćwiczeń w obydwu półroczach; oprócz tego 20-dniowe pomiary od 1. do 20. lipca, w celu wypracowania zadań.)

Teoria najmniejszych kwadratów na podstawie rachunku prawdopodobieństwa. Teoria dokładności w geodezyjnym oznaczeniu punktu.

Poziomowanie ściśle. Wyrównanie sieci niwelacyjnej. Teoria mierzenia wysokości barometrycznie i trygonometrycznie. Tachymetria. Wytaczanie łuków.

Teoria instrumentów używanych w wyższej geodezyi.

Mierzenie basis. Tryangulacja. Wyrównanie sieci tryangulacyjnej.

Astronomia sferyczna. Teoria instrumentu południkowego uniwersalnego i sekstantu.

Oznaczenie geograficzne miejsca. Kartografia.

Wypracowania zadań sekcjami.

9. Geodezya, kurs III.

Profesor: **Dominik Zbrożek.**

Studia nad pojedynczymi działami geodezyi. Ćwiczenia w muzeum, obserwatorium i na polu.

II. Nauki przyrodnicze.

10. Fizyka ogólna i techniczna, kurs I.

Profesor: **Dr. Felix Strzelecki.**

(Tygodniowo 5 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Teoria falowania. Akustyka. Optyka.

II. Fizyka ogólna i techniczna, kurs II.

Profesor: **Dr. Felix Strzelecki.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach.)

Elektryczność i magnetyzm. Nauka o ciepłe i mechaniczna, teoria ciepła.

12. Fizyka matematyczna.

Docent prywatny: **Dr. Oskar Fabian.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w półroczu letniém)

13. Encyklopedia chemii.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

14. Chemia mineralna.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 7 godz. wykładu w półroczu zimowém.)

15. Chemia organiczna.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 7 godz. wykładu w półroczu letniém.)

16. Chemia analityczna jakościowa.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 1 godz. wykładu i 20 g. ćwiczeń w półroczu letniém.)

17. Chemia analityczna ilościowa.

Profesor: **Dr. August Freund.**

(Tygodniowo 1 g. wykładu i 20 g. ćwiczeń w obydwu półroczach)

18. Chemia rolnicza.

Docent pomocniczy: *Vacat.*

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w półroczu letniém.)

Część I. Żywienie się roślin.

A. Żywienie się roślin zielonych: wytwarzanie i przemiana materji organicznych w roślinach zielonych, pokarmy roślin zielonych, fizyologiczna rola i źródła w naturze każdego z nich, mechanizm pobierania pokarmów przez rośliny. Klimat i wegetacya.

B. Żywienie się roślin bezzieleniowych: pokarmy organiczne i nieorganiczne tych roślin, działanie roślin bezzieleniowych jako fermentów.

Część II. O glebie i nawozach.

A. Gleba: Powstawanie i skład gleby, analizy mechaniczne i chemiczne, ich znaczenie dla oznaczenia urodzajności gleby, klasyfikacya gleby. Chemiczne własności gleby: własność absorbacyjna, jej znaczenie dla wegetacyi. Fizyczne własności gleby: ciepłota, wilgotność.

B. Nawozy: znaczenie nawozów; obornik, gnojówka, ich własności i użycie, deficyt gleby przy wyłączném ich użyciu, inne nawozy: nawozy pochodzenia zwierzęcego, nawozy pochodzenia roślinnego, nawozy mineralne bezpośrednio i pośrednio działające.

19. Mineralogia ogólna.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 1 g. ćwiczeń w półroczu zimowém.)

Nauka krystalografii, obejmująca także główne zasady obrachowania krystalograficznego. Własności fizykalne minerałów i metody dochodzenia tychże. Skład chemiczny minerałów. Systematyka mineralogiczna.

20. Mineralogia szczegółowa.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu i 2 g. ćwiczeń w półroczu letniém.)

Charakterystyka około 130 gatunków minerałów ważniejszych naukowo lub ze względów technicznych, z podaniem ich znachodzenia się i użycia w ogóle, szczególnie zaś w Galicyi i krajach sąsiednich. Ćwiczenia w oznaczaniu minerałów.

21. Petrografia.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu i 1 g. ćwiczeń w półroczu zimowym.)

Charakterystyka minerałów wchodzących w skład skał. Texture skał. Sposób oznaczania petrograficznego. Charakterystyka około siedmdziesięciu gatunków skał, ważniejszych naukowo lub ze względów technicznych, z uwzględnieniem ich znachodzenia się i użycia.

22. Geologia.

Profesor: **Julian Niedźwiedzki.**

(Tygodniowo 4 g. wykładu i 1 g. ćwiczeń w półroczu letniem.)

Kształt i ciepło ziemi. Czynniki terażniejsze: wulkanizm, działanie wody, twory organizmów. Zastosowanie ich do wytlomaczenia powstawania skał. Architektonika dostępnej skorupy ziemi. Przegląd epok tworzenia się jój, znamionujący poszczególne formacje co do ich cech paleontologicznych i petrograficznych, tudzież co do ich występowania geograficznego i zawierania w sobie kopalin technicznie ważnych. Przegląd stosunków geologicznych Galicyi i krajów ościennych.

23. Zoologia.

Docent: **Dr. Szymon Syrski.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu, 2 g. ćwiczeń w półroczu zimowym.)

Systematyczny wykład zoologii.

24. Botanika.

Docent pomocniczy: **Dr. Franciszek Kamiński.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu, 2 godz. ćwiczeń w półroczu letniem.)

Komórki i tkanki roślinne. Budowa zasadniczych organów roślinnych, ich modyfikacje. Systematyka:

I. Rośliny zarodnikowe czyli skrytopłciowe.

A. Thalophytae: 1. Wodorosty. 2. Schisomyzetes. 3. Grzyby wraz z porostami.

B. Mchowe: 1. Wątrobowce. 2. Mchy.

C. Przedrodkowe: 1. Paprocie. 2. Skrzypy. 3. Widłaki.

II. Rośliny ziarnowe czyli jawnopłciowe.

A. Nagoziarnowe: 1. Cycadeae. 2. Coniferae. 3. Gnetaceae.

B. Okrytoziarnowe: 1. Jednolistniowe. 2. Dwulistniowe.

Zarys fizjologii roślin.

25. O roślinności łąk, błot, torfowisk i pól.

Docent prywatny: **Dr. Franciszek Kamieński.**

(Tygodniowo 1 godzina w obydwu półroczach.)

O sposobach oznaczania gatunków roślin. — Rośliny wodne i wpływ ich na wysokość poziomu wody; flora wodna i torfowa, tworzenie się torfowisk; rośliny łąkowe dobre i złe, tak zwane łąki kwaśne; roślinność pól mokrych i suchych.

III. Nauki technologiczne.

26. Technologia mechaniczna, kurs I.

Profesor: **Juliusz Jaxa Bykowski.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Technologia mechaniczna metali i drzewa.

Rodzaje, wyrób i własności metali używanych w przemyśle, mianowicie: żelaza, miedzi, cynku, cyny, ołowiu, srebra, złota, platyny i aliażów. — Formowanie i odlewanie. — Kucie, walcowanie, wyciąganie i prasowanie, a w szczególności wyrób szyn, sztab, blachy, drutu, rur i t. p. — Obrabianie metali i używane przytém narzędzia ręczne i maszynowe. Spajanie metali. Wykończenie i upiększanie wyrobów metalowych. — Fabrykacja wyrobów szczególnych, jako to: śrub, muter, gwoździ, igieł, szpilek, broni siecznej i palnej i t. p.

Rodzaje i własności drzewa używanego w przemyśle. Konsumowanie drewna. Obrabianie drzewa i używane przytém narzędzia ręczne i maszynowe. Spajanie drewna. Wykończenie i upiększanie wyrobów drewnianych.

27. Technologia mechaniczna, kurs II.

Profesor: **Juliusz Jaxa Bykowski.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Technologia mechaniczna przędzywa. Papiernictwo. Mielnictwo.

Rodzaje, wyrób i własności przędzywa, mianowicie bawełny, lnu, konopi, juty, wełny i jedwabiu. — Przędzielnictwo i tkactwo,

narzędzia i maszyny przytém używane. — Fabrykacya wyrobów szczególnych, jako to: tkanin, aksamitu, dywanów, wyrobów pończoszkowych i t. p.

Rodzaje i własności materyałów do wyrobu papieru służących. Wyrabianie papieru, narzędzia i maszyny przytém używane. — Fabrykacye wyrobów szczególnych, jako to: papieru kolorowego, tapetów i t. p.

Rodzaje i własności zboża. Mielenie, tudzież narzędzia i maszyny przytém używane. — Mielenie gipsu, kości i t. p.

28. Urządzenie i zarząd fabryk mechanicznych.

Profesor: **Juliusz Jaxa Bykowski.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w półroczu zimowém i 2 g. ćwiczeń w półroczu letniém.)

Urządzenie i zarząd techniczny mechanicznych zakładów przemysłowych, mianowicie: fabryk wyrobów metalowych, a w szczególności maszyn; tartaków; przędzalń i tkalni; papierni; młynów.

29. Technologia chemiczna ciał nieorganicznych.

Profesor: **Dr. Juliusz Wilhelm Brühl.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

30. Technologia chemiczna ciał organicznych.

Profesor: **Dr. Juliusz Wilhelm Brühl.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

31. Analiza i produkcya chemiczno-techniczna.

Profesor: **Dr. Juliusz Wilhelm Brühl.**

(Tygodniowo 1 godz. wykładu, a 20 godzin ćwiczeń w obydwu półroczach.)

32. Ceramika.

Docent prywatny: **Dr. Roman Wawnikiewicz.**

(Tygodniowo 2 godziny wykładu w obydwu półroczach.)

33. Towaroznawstwo techniczne.

Docent pomocniczy: **Dr. Mieczysław Dunin Wąsowicz.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 2 godziny ćwiczeń w półroczu zimowym.)

Technicznie ważne kleje, klejczywice, żywice, soki roślinne i olejki lotne. Roślinne i zwierzęce tłuszcze i oleje tłuste. Towary kolonialne i inne technicznie ważne surowe płody roślinne i zwierzęce. Garbniki, farby i w farbierstwie używane przetwory. Surowe płody świata nieorganicznego. Technicznie ważne przetwory chemiczne.

Wszystko z drobnowidzowo botanicznymi względnie chemicznymi demonstracjami.

IV. Nauki inżynierskie i budownicze.

34. Teorya machin.

Profesor: **Jan Nep. Franke.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w obydwu półroczach.)

a) Wyliczenie i podział motorów hydraulicznych. Koła wodne. Turbiny. Pompy odśrodkowe.

b) Wyliczenie i podział machin parowych. Kinematyka, dynamika i regulacja machin parowych.

35. Encyklopedia mechaniki i nauki o machinach.

Profesor: **Jan Nep. Franke.**

(Tygodniowo 3 godziny wykładu w półroczu zimowym i 4 godz. w półroczu letnim.)

Zasady statyki i dynamiki, teorii sprężystości i wytrzymałości, tudzież hydrostatyki i hydrodynamiki na podstawie rachunku elementarnego. Nauka o motorach i machinach, osobliwie w przemyśle chemicznym stosowanych

36. Encyklopedia machin.

Profesor: **Juliusz Jaxa Bykowski.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Części składowe machin.

Motory zwierzęce. Motory wodne. Wiatraki. Motory termiczne, jako to: maszyny parowe, kaloryczne i gazowe.

Maszyny do podnoszenia i przenoszenia ciężarów. Lewary, żórawie, windy górnicze.

Pompy, wentylatory i wodociągi.

37. Budowa machin, kurs I.

Profesor: **Bogdan Maryniak.**

(Tygodniowo 5 godz. wykładu i 10 godz. rysunków w obydwu półroczach.)

Śruby, nity, czopy, osi, wały, sprzęgacze, łożyska, koła zębate i pasowe, transmisje linowe, wodzidła, korby, trzony, bloki i łączniki. Obliczanie i konstrukcja wszystkich części machin, podanych w wykładzie.

38. Budowa machin, kurs II.

Profesor: **Bogdan Maryniak.**

(Tygodniowo 5 godzin wykładu i 10 godzin rysunków w obydwu półroczach.)

Maszyny do dźwigania ciężarów, jakoto wielokłuby, windy i żórawie.

Motory: Obliczanie maszyn parowych na podstawie teorii tychże, obliczenie i ustalenie rozmaitych systemów kotłów parowych. Budowa rozmaitych systemów maszyn parowych. Stawidła suwakowe, wentylowe i kruczkowe. Ramy i fundamentowanie maszyn parowych. Budowa pomp powietrznych, oziębiających i zasilających.

Łotoki, akwadukty i szluzy.

Budowa motorów hydraulicznych, jakoto kół wodnych i turbin.

Projektowanie maszyn, podanych w wykładzie.

39. Mechanika budownicza, kurs I.

Docent prywatny: **Brunon Abakanowicz.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu, 4 godz. rysunków w półroczu zimowym.)

Wiadomości wstępne ze Statyki wykreślnej. Główne własności wieloboku sznurowego i wieloboku sił. Prawa równowagi. Składanie sił równoległych. Belka oparta na dwóch punktach. Wyszukiwanie sił zewnątrz przekrojów działających i ich momentów. Siły wewnętrzne w belce. Momenty bezwładności. Obliczenie belek drewnianych i żelaznych. Belki złożone i obliczenie klinów. Zastosowanie teorii wytrzymałości na ścieranie do obliczenia połączeń, nitów, czopów, śrub i t. p. Zasady obliczenia słupów wystawionych na zbczenie. Belki kratowe i ich plany sił. Obliczenie dachów drewnianych i żelaznych, tudzież wiązań wiszących i rozpięrających. Teorya ciśnienia ziemi i murów podporowych. Teorya sklepień. Sklepienia kolebkowe, krzyżowe i kopułowe. Wykreślanie linii ciśnienia. Teorya sklepień tunelowych

40. Mechanika budownicza, kurs II.

Docent prywatny: **Brunon Abakanowicz.**

(Tygodniowo 4 godziny wykładu i 4 godz. rysunków w półroczu letniem.)

Teorya mostów.

Wytrzymałość materyałów z uwzględnieniem nowszych poszukiwań Wöhlera i innych. Obciążenie mostów stałe i przypadkowe. Obciążenie tłumem ludzi, wozami, ruchomym szeregiem kół i t. p. Działanie zmiennej temperatury, wiatru i siły odśrodkowej. Niekorzystne obciążenia. Znajdywanie maximum momentów i sił poprzecznych. Uzupełnienie teoryi belek kratowych o pasach równoległych i zakrzywionych. Belki Paulego, Szwedlera i innych. Teorya linii sprężystej w zastosowaniu do belek zwykłych i wieloprzęsłowych. Teorya łuków sprężystych zwykłych i zesztynionych.

41. Budowa dróg i roboty wodne.

Profesor: **Józef Rychter.**

(Tygodniowo 6 godz. wykładu w obydwu półroczach i 10 godzin rysunków w zimowym, a 12 godz. rysunków w letniem półroczu.)

Budowa dróg.

Projektowanie komunikacji. Roboty ziemne. Praca zwierząt w pociągu. — Spadki właściwe dla dróg, promienie łuków, serpenty. — Różne rodzaje dróg. — Utrzymanie dróg.

Roboty wodne.

Nauka o fundamentach. — Ulepszenia rolne. — Wiercenia głębokie. — Regulacja rzek i wały ochronne. — Zabudowanie potoków górskich. — Usunięcie wylewów rzek. — Żegluga rzeczna, bulwary, jazy i upusty, szluzy komorowe. Żegluga na kanałach i budowa kanałów. Cysterny, studnie i wiercenia głębokie. Wodociągi i kanalizacja miast.

42. Encyklopedia nauk inżynierskich.

Profesor: **Józef Rychter.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach).

Ogólne zasady projektowania dróg i kolei. Roboty ziemne. Różne rodzaje dróg. Budowa toru. Mosty. Fundamenty. Źródła, studnie i wiercenia głębokie. Wodociągi i kanalizacja miast. Ulepszenia rolne. Regulacja rzek. Żegluga na rzekach i kanałach.

43. Teorya mostów.

Docent prywatny: **Maxymilian Thullié.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w obydwu półroczach).

Określenie ogólne sił działających na mosty. Podział mostów na systemy. Teorya łożysk ogólna. Obciążenie mostów drogowych i kolejowych. Siły poziome. Współczynnik wytrzymałości.

Siły zewnętrzne. Belka zwykła. Wpływ ciężarów skupionych i obciążenia ciągłego. Wpływ poprzecznic. Belka ciągła przegubowa.

Siły wewnętrzne. Belka kratowa równoległa. Belka kratowa wieloboczna. Belka paraboliczna, półparaboliczna, Paulego i Schwedlera. Belka o kracie skombinowanej. Ilość materiału. Belka Winklera o najmniejszej ilości materiału.

Mosty łukowe o trzech zawiasach. Mosty wiszące.

44. Budowa mostów, kurs I.

Profesor: **Józef Jägermann.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu i 6 godzin rysunków w obydwu półroczach).

Wstęp i historyczny pogląd na rozwój budowy mostów.

Wstępne roboty, wytyczenie i wyznaczenie szerokości wolnego przepływu wody przy mostach.

Konstrukcje przyczółków, filarów i jarzm mostowych.

Mosty drewniane: leżakowe, wisząco-zastrzałowe, rozporowo-zastrzałowe, kratowe i łukowe mosty.

Mosty kamienne: przepusty płytowe i sklepione.

Wiadukty i akwadukty, jedno i kilkupiętrowe.

Wykonanie rysunkowe szczegółów konstrukcyjnych i projektów podług danych programów.

45. Budowa mostów, kurs II. i Budowa tunelów.

Profesor: **Józef Jägermann.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu i 10 godz. rysunków w obydwu półroczach.)

Historia mostów żelaznych. Mosty o dźwigarach blaszanych i kratowych, mosty wiszące i łukowe. Jarzma mostowe z żelaza. Mosty ruchome drewniane i żelazne.

Budowa tunelów: Wstęp, roboty przygotowawcze i górnicze, odbudowa i obudowa sztolni, chodników i szybów. Wykończenie

Wykonanie rysunkowe szczegółów konstrukcyjnych i projektów podług danych programów.

46. Budowa kolei żelaznych.

Profesor: **Józef Jägermann.**

(Tygodniowo 4 godz. wykładu i 6 godz. rysunków w obydwu półroczach).

Wstęp i historyczny rozwój kolei żelaznych.

Trasowanie generalne i szczegółowe.

Koleje w kopalniach, w łomach i w wykopach.

Koleje w miastach. — Tramwaye: Założenie, budowa torów i środki przewozowe.

Budowy ziemne i torowe w całym zakresie kolei żelaznych.

Konserwacja kolei.

Ćwiczenia rysunkowe konstrukcyi poszczególnych i wypracowanie projektów podług danych programów.

47. Technika ruchu kolejowego.

Docent prywatny: **Roman baron Gostkowski.**

(Tygodniowo 3 godz. w obydwu półroczach).

Kierunek i pochylenie torów, możebna największa ich stromość i jazda w kierunku spadków i wzniesień, niemniej w krzywiznach, zużywanie się szyn. Lokomotywy różnych systemów, ich siły przewozowe, możebnie największe ciężary, jakie lokomotywy ciągnąć zdołają, opór ruchu na liniach prostych i zakrzywionych, jakoteż na pochyłościach; chyżość jazdy, rozkład jazdy, obliczanie czasu jazdy ze względu na miejscowe stosunki, zasilanie lokomotyw wodą, paliwo dla lokomotyw, wartość opała paliwa. Wagony kolejowe, naturalna wielkość taboru przewozowego, rozdział wagonów pomiędzy stacje, ładowanie wagonów. Mechanika ruchu, hamowanie, i wirtualne długości.

48. Budownictwo lądowe, kurs I.

Profesor: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 6 godz. wykładu, 12 godz. rysunków w obydwu półroczach.)

Materiały budowlane. — Naturalne i sztuczne kamienie budowlane. Zaprawy. Drzewa budulcowe. Metale i inne materiały budowlane.

Konstrukcje z kamienia. — Mury. Posadzki. Sklepienia. Gzymsy.

Konstrukcje z drzewa. — Pojedyncze połączenia. Dźwigary. Ściany. Stropy (posoby). Dachy. Ruszty. Buksztele i rusztowania.

Konstrukcje żelazne i mieszane. — Proste połączenia. Dźwigary. Stropy. Dachy. Ankrowanie.

Pokrycie dachów. Konstrukcje rynew, rur spustowych i odgromów.

Fundamenty.

Wewnętrzne urządzenie budynków. — Podłogi. Schody. Drzwi i okna. Palowiska i ogrzewanie lokalne i centralne. Wentylacje. Wychodki. Kanały i zbiorniki. Studnie.

Sporządzanie elaboratu budowniczego. — Plany. Przedmiary i kosztorysy. Cennik i analiza cen robót budowlanych. Warunki ogólne i szczegółowe dla wykonania tych robót.

Kierownictwo budowy.

49. Encyklopedia budownictwa lądowego.

Profesor: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu i 6 g. rysunków w obydwu półrocz.)

50. Budownictwo lądowe, kurs II.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 3 g. wykładu i 18 g. rysunków w obydwu półroczach.)

Architektura cywilna. — Wymagania, założenia, wykonanie i urządzenie budynków publicznych i prywatnych. Wpływy klimatu, obyczajów i zwyczajów na urządzenie budynków, rozwój ich od czasów najdawniejszych do najnowszych. Architektura kościelna.

51. Nauka form architektonicznych.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 g. wykładu i 4 g. rysunków w obydwu półroczach.)

Pojęcie utworu architektonicznego, wpływ idei i materii na formę; harmonia, piękność i styl utworu.

Typy i ornamentyka egipska i asyryjska.

Style greckie i rzymskie. Style starochrześcijański i bizantyński. Style mahometańskie. Formy stylów romańskiego i gotyckiego. Style odrodzenia.

52. Architektura kolei żelaznych.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu i 4 g. rysunków w półroczu letniem.)

Przeznaczenie i znaczenie stacyi kolejowych. Sposób założenia stacyi i podział ich na kategorie.

Budynki stacyjne. Budynki główne, szopy na wagony, ogrzewalnie, fosy do czyszczenia maszyn, obrotnice, przesuwnice, stacje wodne i magazyny. Dziedzińce na bydło i zakłady kontumacyjne. Ładownice. Wagi. Budynki warsztatowe. Ogrodzenia.

53. Kompozycje architektoniczne.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 24 godzin rysunków w obydwu półroczach.)

54. Rysunki wolnoręczne, kurs I.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 6 godzin w obydwu półroczach.)

55. Rysunki wolnoręczne, kurs II.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 6 godzin w obydwóch półroczach.)

56. Rysunki ornamentów i modelowanie, kurs I.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 6 godz. w półr. zimowym, a 8 g. w półr. letnim.)

57. Rysunki ornamentów i modelowanie, kurs II.

Profesor: **Leonard Marconi.**

(Tygodniowo 6 godz. w półr. zimowym, a 8 godz. w półr. letnim.)

V. Nauki społeczne i ogólnie kształcące.

58. Historia architektury.

Profesor: **Julian Zachariewicz.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w półroczu zimowym.)

Historia architektury od wieku XIV. do czasów najnowszych.

59. Ustawy budownicze i kolejowe.

Profesor: **Gustaw Bisanz.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w półroczu letniem.)

Ustawy budownicze. — Administracja państwowa; władze budownicze: upoważnieni technicy i przemysłowcy, budowniczo-
wie prywatni. Policja budownicza.

Ustawy drogowe. — Przepisy dotyczące się ponoszenia kosztów
budowy i utrzymania dróg publicznych. Przepisy o konstruk-
cji dróg publicznych. Władze kompetentne w prawach dro-
gowych. Policja drogowa.

Ustawy wodne. — Prawo własności i użytkowania wód. Posta-
nowienia dotyczące się odprowadzenia wód i przyczynienia się
właścicieli prywatnych do kosztów robót wodnych.

Spółki wodne. Władze kompetentne w sprawach wod-
nych. Postanowienia ustawy przemysłowej co do urządzania
zakładów przemysłowych poruszanych siłą wody. Policja
wodna.

Ustawy kolejowe. — Wpływ administracji państwowej na spra-
wy kolejowe. Koncesje kolejowe. Przepisy o budowie dróg
żelaznych. Ustawy o ruchu kolejowym.

60. Buchalterya.

Docent prywatny: **Teodor Kulezycki.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

Pojęcia zasadnicze gospodarstwa. Ustrój gospodarki. Przedsię-
biorstwa. Technika administracji. Sprawdzian porządku gospodar-
skiego. Zapisowość rachunkowa (Buchalterya). Forma (metoda,
styl) rachunkowa; księgi, zapiski rachunkowe. Wykreślenie prze-
działek; układ tabeli.

Rozpodzielenie całości gospodarstwa według cech znamionu-
jących istotę szczegółów. Tytuły należności. Rubryki. Porachunki.
Stan majątku. Inwentycja (spis składników) majątku. Szacowanie
(ocena wartości) rzeczy. Inwentarz. Statyka majątku.

Przedstawienie zmian majątku. Istota i charakterystyka stylu
merkantylistycznego. Metoda włoska podwójna. Metoda podwójna
poprawna (szkoła niemiecka, szkoła francuska). Metoda kupiecka
pojedyncza.

Rachunek dźwignią ruchu w sferze gospodarczej. Bilanse.
Budżet. Odpowiedzialność za gospodarkę.

61. Literatura polska.

Docent prywatny: **Dr. Roman Pilat.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w półroczu letniem.)

62. Geografia ogólna z uwzględnieniem szczególném komunikacji lądowych i morskich.

Docent prywatny: **Dr. Izydor Szaraniewicz.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w obydwóch półroczach.)

Geografia handlowa, szczególnie o drogach handlu lądowych i morskich na około świata i o wpływie handlu (mianowicie minerałami i roślinami) na rozsiedlenie się, przeludnienie, kolonizacyą i cywilizacyą ludzkości.

63. Literarura i język niemiecki.

Nauczyciel: **Edward Hamersky.**

(Tygodniowo 2 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

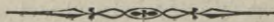
64. Literatura i język francuski.

Nauczyciel: **Jan Amborski.**

(Tygodniowo 3 godz. wykładu w obydwu półroczach.)

65. Literatura i język angielski.

Nauczyciel: **Józef Kropiwnicki.**

PLAN NAUK

NA ROK 1880/81.

A. Wydział Inżynieryi.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	6	3	—	6	3	—
	Geometria wykreslna	3.	6	—	12	6	—	12
	Fizyka ogólna i techniczna I.	10.	5	—	—	5	—	—
	Rysunki wolnорęczne I.	54.	—	—	4	—	—	4
	* Geometria syntetyczna	4.	2	—	—	2	—	—
II.	Matematyka II.	2.	5	2	—	5	2	—
	Mechanika	5.	6	1	—	6	1	—
	Geodezja I.	7.	4	2	4	4	2	4
	Fizyka ogólna i techniczna II.	11.	3	—	—	3	—	—
	Rysunki wolnорęczne II.	55.	—	—	4	—	—	4
	* Statyka wykreslna	6.	3	—	3	3	—	3
III.	Geodezja II.	8.	5	2	—	5	2	—
	Encyklopedia chemii	13.	3	—	—	3	—	—
	Petrografia	21.	2	1	—	—	—	—
	Geologia	22.	—	—	—	4	1	—
	Mechanika budownicza	39. 40.	4	—	4	4	—	4
	Budownictwo lądowe I.	48.	6	—	12	6	—	12

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
IV.	Encyklopedia machin	36.	3	—	—	3	—	—
	Budowa dróg i roboty wodne . . .	41.	6	—	10	6	—	12
	Budowa mostów I.	44.	2	—	6	2	—	6
	Ustawy budownicze i kolejowe . .	59.	—	—	—	2	—	—
	Buchalterya	60.	2	—	—	2	—	—
	* Teorya mostów	43.	2	—	—	2	—	—
	* Flora łąk, bagien i pól	25.	1	—	—	1	—	—
V.	Budowa mostów II. i tuneli	45.	4	—	10	4	—	10
	Budowa kolei żelaznych	46.	4	—	6	4	—	6
	Architektura kolei żelaznych . . .	52.	—	—	—	2	—	4
	Technika ruchu kolejowego	47.	3	—	—	3	—	—
	* Technologia mechaniczna I. . . .	26.	3	—	—	3	—	—

Uwaga 1. W. znaczy wykład, Ć. znaczy ćwiczenia, R. znaczy rysunki.
 „ 2. Znaczkami * oznaczone przedmioty są polecane.

B. Wydział Budownictwa.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	6	3	—	6	3	—
	Geometrya wykreslna	3.	6	—	12	6	—	12
	Fizyka ogólna i techniczna I.	10.	5	—	—	5	—	—
	Rysunki wolnорęczne I.	54.	—	—	6	—	—	6
II.	Mechanika	5.	6	1	—	4	1	—
	Geodezya I.	7.	4	2	4	4	2	4
	Fizyka ogólna i techniczna II.	11.	3	—	—	3	—	—
	Nauka form architektonicznych	51.	2	—	4	2	—	4
	Rysunki wolnорęczne II.	55.	—	—	6	—	—	6
III.	Encyklopedia chemii	13.	3	—	—	3	—	—
	Petrografia	21.	2	1	—	—	—	—
	Mechanika budownicza I.	39.	4	—	4	—	—	—
	Budownictwo lądowe I.	48.	6	—	12	6	—	12
	Rysunki ornamentalne i modelowa- nie I.	56.	—	—	6	—	—	8
IV.	Encyklopedia machin	36.	3	—	—	3	—	—
	Budownictwo lądowe II.	50.	3	—	18	3	—	18
	Rysunki ornamentalne i modelowa- nie II.	57.	—	—	6	—	—	8
	Historya architektury	58.	2	—	—	—	—	—
	Ustawy budownicze	59.	—	—	—	2	—	—
	* Technologia mechaniczna I.	26.	3	—	—	3	—	—
V.	Encyklopedia nauk inżynierskich	42.	3	—	—	3	—	—
	Kompozycje architektoniczne	53.	—	—	24	—	—	24
	* Architektura kolei żelaznych	52.	—	—	—	2	—	4
	* Buchalterya	60.	2	—	—	2	—	—

C. Wydział Budowy machin.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I.	1.	6	3	—	6	3	—
	Geometrya wykreślna	3.	6	—	12	6	—	12
	Fizyka ogólna i techniczna	10.	5	—	—	5	—	—
	Rysunki wolnорęczne I.	54.	—	—	4	—	—	4
	* Geometrya syntetyczna	4.	2	—	—	2	—	—
II.	Matematyka II.	2.	5	2	—	5	2	—
	Mechanika	5.	6	1	—	6	1	—
	Geodezya I.	7.	4	2	4	4	2	4
	Fizyka ogólna i techniczna II.	11.	3	—	—	3	—	—
	Rysunki wolnорęczne II.	55.	—	—	4	—	—	4
	* Statyka wykreślna	6.	3	—	3	3	—	3
III.	Encyklopedia chemii	13.	3	—	—	3	—	—
	Technologia mechaniczna I.	26.	3	—	—	3	—	—
	Teorya machin	34.	3	—	—	3	—	—
	Budowa machin I.	37.	5	—	10	5	—	10
	Encyklopedia budownictwa	49.	3	—	6	3	—	6
	* Mechanika budownicza	39.—40.	4	—	—	4	—	—
IV.	Technologia mechaniczna II.	27.	3	—	—	3	—	—
	Budowa machin II.	38.	5	—	10	5	—	10
	Encyklopedia nauk inżynierskich	42.	3	—	—	3	—	—
	Buchalterya	60.	2	—	—	2	—	—
	* Teorya mostów	43.	2	—	—	2	—	—
	* Urządzenie i zarząd fabryk mechanicznych	28.	2	—	—	—	—	4

D. Wydział Chemii technicznój.

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
I.	Matematyka I	1.	6	3	—	6	3	—
	Fizyka ogólna i techniczna I . . .	10.	5	—	—	5	—	—
	Chemia mineralna	14.	7	—	—	—	—	—
	Chemia organiczna	15.	—	—	—	7	—	—
	Chemia analityczna jakościowa . .	16.	—	—	—	1	20	—
	* Zoologia	23.	4	2	—	—	—	—
II.	Fizyka ogólna i techniczna II . . .	11.	3	—	—	3	—	—
	Chemia analityczna ilościowa . . .	17.	1	20	—	1	20	—
	Mineralogia ogólna	19.	4	1	—	—	—	—
	Mineralogia szczegółowa	20.	—	—	—	3	2	—
	Encyklopedia mechaniki i nauki o machinach	35.	3	—	—	4	—	—
	* Botanika	24.	—	—	—	4	2	—
III.	Technologia chemiczna I	29.	4	—	—	4	—	—
	Analiza i produkcya chemiczno- techniczna	31.	1	20	—	1	20	—
	Encyklopedia budownictwa	49.	3	—	—	3	—	—
	* Rysunki z encyklopedyi budowni- ctwa	49.	—	—	6	—	—	6
	* Petrografia	21.	2	1	—	—	—	—
	* Geologia	22.	—	—	—	4	1	—

Rok	Przedmiot	Liczba spisu wykładów	Tygodniowa liczba godzin w półroczu					
			zimowém			letniém		
			W.	Ć.	R.	W.	Ć.	R.
IV.	Chemia rolnicza	18.	—	—	—	—	—	3
	Technologia chemiczna II.	30.	4	—	—	4	—	—
	Towaroznawstwo techniczne	33.	4	2	—	—	—	—
	Prace w laboratorium chemii ogólnej lub technologii chemicznej	17. v. 31.	—	20	—	—	20	—
	* Ceramika	32.	2	—	—	2	—	—
* Buchalterya	60.	2	—	—	2	—	—	

ETAT OSOBOWY

C. K. SZKOŁY POLITECHNICZNEJ.

Rektor.

Jan Nepomucen Franke, p. z. profesor mechaniki, korespondent c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie i Towarzystwa Nauk Ścisłych w Paryżu, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, prezes c. k. komisji dla II. egzaminu rządowego na Wydziale Budowy machin, Rektor b. Akademii Technicznej w roku 1874/5, dziekan Wydziału Budowy machin w latach 1876/7 i 1877/8. (Ulica Zygmuntowska l. 14).

Prorektor.

Julian Niedźwiedzki, p. z. profesor mineralogii i geologii, korespondent c. k. Zakładu geologicznego w Wiedniu, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, Rektor c. k. Szkoły Politechnicznej w roku 1879/80, dziekan Wydziału Chemii Technicznej w latach n. 1876/7 i 1877/8. (Ulica Syxtuska l. 64).

Dziekan Wydziału Inżynieryi.

Józef Rychter, Inżynier, p. n. profesor budowy dróg i robót wodnych. (Ulica Wronowska l. 3).

Dziekan Wydziału Budownictwa.

Julian z Lwigródu Zachariewicz, Architekt, p. z. profesor budownictwa lądowego, Kawaler orderu korony żelaznej III. klasy, prezes c. k. komisji egzaminacyjnej dla II. egzaminu rządowego na Wydziale Budownictwa, Rektor c. k. Szkoły Politechnicznej w ro-

ku 1877/8, dziekan Wydziału Budownictwa w latach n. 1872/3,— 1876/7. (Ulica Kleina l. 753 ²/₄).

Dziekan Wydziału Budowy machin.

Juliusz Jaxa Bykowski, p. n. profesor technologii mechanicznej. (Ulica Kościuszki l. 14.)

Dziekan Wydziału Chemii technicznej.

August Freund, doktor filozofii, p. z. profesor chemii ogólnej, prezes c. k. komisji egzaminacyjnej dla II. egzaminu rządowego na Wydziale Chemii technicznej, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, Rektor b. Akademii Technicznej w roku n. 1876/7, dziekan Wydziału Chemii technicznej w latach n. 1872/3—1873/4, tudzież 1878/9—1879/80. (Gmach laboratorium chemicznego.)

Kolegium Profesorów.

Wawrzyniec Żmurko, doktor filozofii, p. z. profesor matematyki w c. k. Uniwersytecie, członek czynny c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie, członek honorowy Towarzystwa Nauk Ścisłych w Paryżu, członek Akademii Narodowej dla rolnictwa, przemysłu i handlu w Paryżu, dyrektor c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach realnych, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazjalnych, dziekan Wydziału filozoficznego c. k. Uniwersytetu w roku n. 1878/9. (Ulica Brygicka l. 2.)

Felix Oksza Strzelecki, doktor filozofii, p. z. profesor fizyki, członek czynny c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie, korespondent Towarzystwa Nauk Ścisłych w Paryżu, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, Rektor byłej c. k. Akademii Technicznej w latach n. 1872/3 i 1873/4, dziekan Wydziału Budownictwa w latach n. 1878/9 i 1879/80. (Ulica Mickiewicza l. 6.)

Józef Jaegermann, p. z. profesor nauk inżynierskich, prezes c. k. komisji egzaminacyjnej dla II. egzaminu rządowego na Wydziale Inżynierii, dziekan Wydziału Inżynierii w latach n. 1876/7—1877/8. (Ulica Garncarska l. 16.)

Julian Zachariewicz, jak wyżej.

Karol Maszkowski, p. z. profesor geometryi wykreslonej, członek c. k. komisji examinacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych, Rektor b. c. k. Akademii Technicznej w roku 1875/6. (Ulica Kalcza l. 2).

Jan Nepomucen Franke, jak wyżej.

Dominik Zbrozek, p. z. profesor geodezyi, poseł na Sejm, dziekan Wydziału Inżynieryi w latach n. 1878/9—1879/80. (Ulica Łazarza l. 7.)

Władysław Zajączkowski, doktor filozofii, p. z. profesor matematyki, korespondent c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie i Towarzystwa Nauk Ścisłych w Paryżu, członek c. k. komisji examinacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach realnych, Rektor c. k. Szkoły Politechnicznej w roku n. 1878/9, dziekan Wydziału Inżynieryi w latach n. 1872/3 i 1873/4. (Ulica Krakowskich l. 9.)

August Freund, jak wyżej.

Julian Niedźwiedzki, jak wyżej.

Bogdan Maryniak, p. z. profesor budowy machin, dziekan Wydziału Budowy machin w latach n. 1878/9—1879/80. (Ulica Syxtuska l. 46.)

Juliusz Wilhelm Brühl, doktor filozofii, p. z. profesor technologii chemicznej. (Gmach laboratorium chemicznego.)

Leonard Marconi, p. n. profesor rysunków i modelowania. (Ulica Sadownicka l. 3.)

Józef Rychter, jak wyżej.

Juliusz Jaxa Bykowski, jak wyżej.

Gustaw Bisanz, p. n. profesor budownictwa lądowego. (Ulica Syxtuska l. 64.)

Roman baron Gostkowski, starszy Inżynier kolei żelaznej Arcyksięcia Albrechta, docent prywatny techniki ruchu kolejowego. (Ulica Majerowska l. 2.)

Roman Wawnikiewicz, doktor filozofii, profesor chemii w Wyższej Szkole rolniczej w Dublinach, docent prywatny technologii chemicznej, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych. (Dublany).

Docenci pomocniczy:

Szymon Syrski, doktor medycyny, p. z. profesor zoologii w c. k. Uniwersytecie, do wykładów zoologii. (Ulica Kurnicka l. 14.)

Franciszek Kamiński, doktor filozofii, docent prywatny c. k. Uniwersytetu i c. k. Szkoły Politechnicznej, dla wykładów botaniki. (Ulica Halicka l. 28.)

Mieczysław Dunin Wąsowicz, doktor filozofii, do wykładów towaroznawstwa. (Ulica Kleinowska l. 4.)

Docenci prywatni:

Brunon Abakanowicz, inżynier, docent prywatny i remunerowany statyki wykreślnej i mechaniki budowniczej. (Gmach teatralny.)

Oskar Fabian, doktor filozofii, p. n. profesor w c. k. Uniwersytecie, docent prywatny fizyki matematycznej, członek c. k. komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych. (Ulica Zygmuntowska l. 7 A.)

Roman baron Gostkowski, jak wyżej.

Izydor Szaraniewicz, doktor filozofii, p. z. profesor w c. k. Uniwersytecie, docent prywatny historii odkryć i wynalazków, tudzież geografii handlowej, członek komisji egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół realnych i gimnazjalnych. (Ulica Akademicka l. 25.)

Roman Wawnikiewicz, jak wyżej.

Roman Pilat, doktor filozofii, p. z. profesor c. k. Uniwersytetu, docent historii literatury polskiej. (Ulica Ossolińskich l. 10.)

Teodor Kulczycki, c. k. Radca rachunkowy, docent prywatny i remunerowany buchalteryi. (Ulica Stryjska l. 1.)

Maxymilian Thullie, inżynier, docent prywatny teorii mostów. (Ulica Koralnicka l. 6.)

Gustaw Krammer, docent prywatny geometrii syntetycznej. (Ulica Grodecka l. 52.)

Franciszek Kamiński, jak wyżej.

Nauczyciele języków:

Jan Amborski, nauczyciel języka francuskiego. (Ulica Łyczakowska l. 21)

Edward Hamersky, profesor c. k. gimnazyum Franciszka Józefa, nauczyciel języka niemieckiego i historii literatury niemieckiej. (Ulica Kurkowa l. 41.)

Józef Kropiwnicki, nauczyciel języka angielskiego. (Na Rurach l. 9.)

Asystenci.

Przy katedrze Fizyki:	Łukasz Bodaszewski , Inżynier cywilny.
„ „	Mineralogii: Jan Łuszpiński .
„ „	Chemii ogólnej: Kazimirz Zajączkowski .
„ „	Technologii chemicznej: Władysław Gozdowski .
„ „	Mechaniki: Fryderyk Jakub Schneider .
„ „	Technologii mechanicznej: Kazim. Krzyżanowski .
„ „	Budowy machin: Romuald Felsztyński .
„ „	Geometrii wykresłnej: Karol Skibiński .
„ „	Rysunków i modelowania: Marceli Pilecki .
„ „	Geodezyi: Marcin Maślanka .
„ „	Budowy dróg i robót wodnych: Vacat .
„ „	Nauk inżynierskich: Józef Jägermann , Inżynier cywilny.
„ „	Budownictwa lądowego: Franciszek Skowron .

Kancelarya c. k. Szkoły Politechnicznej.

Rektor: **Jan Nep. Franke**, jak wyżej.

Sekretarz: **Tomasz Sternal**, członek komisji filolog. c. k. Akademii Umiejętności w Krakowie. (Gmach główny c. k. Szkoły Politechnicznej.)

Dyetaryusz 1.

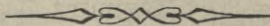
Biblioteka c. k. Szkoły Politechnicznej.

Kierownik: **Bogdan Maryniak**, jak wyżej.

Skrytor: **Antoni Jakubowski**.

Słudzy c. k. Szkoły Politechnicznej.

- 1 odźwierny.
- 1 laborant gabinetu fizyki, a zarazem nadzorca gazociągów i wodociągów.
- 1 sługa kancelaryjny.
- 1 sługa biblioteczny.
- 2 laborantów w laboratoryach chemicznych.
- 1 sługa gabinetu mineralogii i geologii.
- 7 sług szkolnych.
- 4 stróży.
- 2 pomocników stróża na czas pory zimowej.

5s

3p

Biblioteka PK

J.X.3

/ 1880-81

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000231975